II

*(Muud kui seadusandlikud aktid)*

# OTSUSED

## KOMISJONI OTSUS (EL) 2021/1943,

## 14. juuni 2021,

## riigiabi SA.33797 (2013/C) (ex 2013/NN, ex 2011/CP) kohta, mida Slovakkia andis äriühingule NCHZ

*(teatavaks tehtud numbri C(2021) 4185 all)*

**(Ainult slovakikeelne tekst on autentne)**

**(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 108 lõike 2 esimest lõiku,

võttes arvesse Euroopa Majanduspiirkonna lepingut, eriti selle artikli 62 lõike 1 punkti a,

võttes arvesse otsust, millega komisjon algatas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 lõikes 2 sätestatud menetluse ([1]),

olles kutsunud huvitatud isikuid üles esitama märkusi vastavalt eespool nimetatud sätetele ja võttes nende märkusi arvesse

ning arvestades järgmist:

### 1. MENETLUS

#### 1.1. Ametliku uurimismenetluse algatamine ja lõpetamine

(1) Komisjon teavitas 2. juuli 2013. aasta kirjas Slovakkiat oma otsusest alustada Euroopa Liidu toimimise lepingu ([2]) artikli 108 lõikes 2 sätestatud menetlust mitme meetme kohta, mida Slovakkia on väidetavalt rakendanud Novácke chemické závody, a.s. v konkurze (edaspidi „NCHZ“) kasuks.

(2) Komisjon järeldas 15. oktoobri 2014. aasta otsuse (EL) 2015/1826 ([3]) (riigiabi SA.33797 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP) kohta, mida Slovakkia andis äriühingule NCHZ) (edaspidi „esialgne otsus“) artiklis 2, et võlausaldajate komitee vastuvõetud otsus lubada NCHZ-l pärast strateegilise tähtsusega äriühingute seaduse aegumist edasi tegutseda ei kujutanud endast riigiabi ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses.

(3) Esialgse otsuse vastuvõtmisele eelnenud menetlus on esitatud otsuse põhjendustes 1–9.

([1]) Komisjoni 2. juuli 2013. aasta otsus C(2013) 3555 final (ELT C 297, 12.10.2013, lk 85).
([2]) ELT C 297, 12.10.2013, lk 85.
([3]) ELT L 269, 15.10.2015, lk 71.

1.2. **Üldkohtu otsus kohtuasjas T-284/15**

(4) Pärast AlzChem AG esitatud hagi tühistas Üldkohus 13. detsembri 2018. aasta otsusega kohtuasjas T-284/15 ([4]) esialgse otsuse artikli 2, sest seoses otsusega lubada NCHZ-l pärast 31. detsembrit 2010 edasi tegutseda (edaspidi „meede“) ei olnud komisjon esitanud majandusliku eelise olemasolu ja riigiga seostatavuse hindamise kohta piisavalt põhjendusi. Esitatud põhjenduste ebapiisavus oli eelkõige seotud järgmisega: i) Trenčíni ringkonnakohtu (edaspidi „pankrotikohus“) roll NCHZ tegevuse jätkumise üle otsustamisel, ii) avaliku sektori võlausaldajate vetoõiguste olemasolu NCHZ tegevuse jätkumise üle otsustamisel, iii) pärast 31. detsembrit 2010 võlausaldajate nõuete kuhjumise risk ning iv) majandusanalüüsi ja NCHZ juhtkonna ettekande asjakohasus võlausaldajate otsuse tegemiseks 2011. aasta jaanuaris.

(5) Üldkohus leidis esimeses punktis ehk seoses pankrotikohtu rolliga NCHZ tegevuse jätkamise üle otsustamisel, et komisjon oleks pidanud esialgses otsuses selgitama, kuidas ta kaalus pankrotikohtu rolli otsustusprotsessis ja põhjuseid, mille alusel ta järeldas, et NCHZ tegevuse jätkamise otsus ei ole omistatav pankrotikohtule. Nimelt tõi Üldkohus esile, et esialgses otsuses mainitakse mitmes kohas võlausaldajate 26. jaanuari 2011. aasta otsust, ([5]) milles lepiti kokku, et NCHZ peaks tegevust jätkama, seejuures viitamata pankrotikohtu 17. veebruari 2011. aasta sekkumisele, millega muudeti 26. jaanuari 2011. aasta otsus pankrotihaldurile siduvaks. Kohtu 17. veebruari 2011. aasta otsust ei mainitud ka esialgses otsuses esitatud riigiga seostatavuse hinnangus.

(6) Üldkohus tuletas ka meelde, et kui ta küsis komisjonilt 11. aprilli 2018. aasta kohtuistungil, kas pankrotikohus pidi hindama vaid vastavust võlausaldajate otsuse ametlikele aspektidele või kas sellel paluti ka kontrollida otsuse kehtivust võimalusega jõuda teistsugusele järeldusele, ei osanud komisjon vastata. Lisaks juhtis Üldkohus tähelepanu erandlikele asjaoludele, mille tõttu pankrotikohus kõnealuses juhtumis pädeva organi liikmena ([6]) sekkus.

(7) Seoses teise punktiga, s.o avaliku sektori võlausaldajate vetoõigustega leidis Üldkohus, et esialgses otsuses esitati järjepidetud selgitused selle kohta, kas tagatud nõuetega võlausaldajad, kes on pädeva organi liikmed, ([7]) moodustavad organi, mis langetab otsuseid häälteenamuse põhjal, või esitatakse oma seisukohad individuaalselt; kui kehtib viimati nimetatud variant, siis esialgses otsuses ei esitatud põhjusi vetoõiguse puudumise kohta ([8]).

(8) Seoses kolmanda punktiga, s.o nõuete kuhjumise risk, leidis Üldkohus, et kuigi esialgses otsuses tuvastati, et on olemas teatavate tagatud nõuetega avaliku sektori võlausaldajate nõuete suurenemise risk pärast 31. detsembrit 2010, ei ole selge, kas ja kuidas võttis komisjon seda riski arvesse erasektori võlausaldaja kriteeriumi kohaldamisel. Üldkohus juhtis tähelepanu ka sellele, et komisjoni tähelepanek, et avaliku sektori võlausaldajate otsus NCHZ tegevuse jätkamise üle tehti samal ajal ja samadel tingimustel (*pari passu*) kui võrreldavate eraõiguslike võlausaldajate otsused, ei ole kooskõlas esialgses otsuses mujal viidatuga, et mõned nendest avaliku sektori võlausaldajatest olid teistsuguses olukorras, sest nende nõuded suurenesid NCHZ pankrotistumise ajal juba perioodil kuni 31. detsembrini 2010.

([4]) Üldkohtu 13. detsembri 2018. aasta otsus AlzChem AG *vs.* komisjon, T-284/15,EU:T:2018:950.

([5]) Eelkõige esialgse otsuse põhjendustes 14, 26 ja 32 ning artiklis 2.

([6]) Määratletud põhjenduses (18) ja kohtuotsuses nimetatud pädeva komiteena.

([7]) Määratletud põhjenduses (18) ja kohtuotsuses nimetatud pädeva komiteena. Üldkohus märkis, et väide vetoõiguse kohta puudutas ainult neid tagatud nõuetega avaliku sektori võlausaldajaid, kes on pädeva komitee liikmed, mitte neid, kes on võlausaldajate komitee liikmed (vt kohtuotsuse punkt 84).

([8]) Üldkohtu 13. detsembri 2018. aasta otsus AlzChem AG *vs.* komisjon, T-284/15, EU:T:2018:950, punktid 94 ja 95.

(9) Neljandas punktis, s.o võlausaldajate otsuse tegemiseks 2011. aasta jaanuaris esitatud majandusanalüüsi ja NCHZ juhtkonna ettekande asjakohasus, märkis Üldkohus, et esialgse otsuse kohaselt kasutati mõlemat dokumenti pankrotieelsete võlausaldajate otsuse tegemiseks. Seoses majandusanalüüsiga pidas Üldkohus õigeks komisjoni tähelepanekut, et majandusanalüüsi võib kasutada võlausaldajate otsuse alusena. Samas aga märkis ta, et esialgses otsuses ei viidatud, et selles analüüsis oleks arvesse võetud NCHZ edasi tegutsemise kulu nendele võlausaldajatele, kelle nõuded pankrotimenetluse ajal suurenesid. Seetõttu ei olnud selge, miks nende võlausaldajate tegevust tuli uurida sellel analüüsil põhineva eraõiguslike võlausaldajate kriteeriumi kohaldamisega. Eespool kirjeldatut arvesse võttes pidas Üldkohus vääraks AlzChemi väidet, et juhtkonna ettekanne ei olnud asjakohane avaliku sektori võlausaldajate tegevuse hindamiseks. Üldkohtu arvamusel esitati esialgses otsuses ebapiisavalt põhjused, miks need kaks dokumenti – majandusanalüüs ja juhtkonna ettekanne – on asjakohaseks aluseks komisjoni analüüsile, mis puudutab nende avaliku sektori võlausaldajate positsiooni, kelle nõuded olid pankrotimenetluse ajal suurenenud.

### 1.3. **Esimest pankrotiperioodi käsitlev kohtumenetlus**

(10) Asjaga oli seotud kohtumenetlus NCHZ esimese pankrotiperioodi kohta, kui NCHZ-l oli strateegilise tähtsusega äriühingute seaduse alusel strateegilise tähtsusega äriühingu staatus. Üldkohus kinnitas 24. septembril 2019 komisjoni järelduse kokkusobimatu abi kohta ja seetõttu lükkas kohtuasjas T-121/15 ([9]) tagasi esialgse otsuse artikli 1 tühistamise taotluse. Euroopa Kohus lükkas 29. aprillil 2021 tagasi Üldkohtu otsuse kohta äriühingu Fortischem, a.s. (edaspidi „Fortischem“) esitatud kaebuse ([10]).

### 1.4. **Ametliku uurimismenetluse taasavamine**

(11) Kuna Üldkohus tühistas esialgse otsuse artikli 2, jääb ametlik uurimismenetlus avatuks seoses otsusega lubada NCHZ-l pärast strateegilise tähtsusega äriühingute seaduse asjakohase osa aegumist edasi tegutseda.

(12) Komisjon kutsus Slovakkiat ja tähelepanekuid esitanud huvitatud isikuid üles esitama meetme kohta uuesti märkusi, võttes arvesse Üldkohtu 13. detsembri 2018. aasta otsust. Slovakkia esitas märkused 14. veebruaril 2020.

(13) Komisjonile esitasid kolm huvitatud isikut märkused vastavalt 5. detsembril 2019. aastal, 19. detsembril 2019. aastal ja 6. jaanuaril 2020. aastal. Komisjon edastas need Slovakkiale, kellele anti võimalus vastata. Slovakkia esitas märkused 28. mai 2020. aasta kirjas.

## 2. **MEETME TAUST JA KIRJELDUS**

### 2.1. **Abisaaja**

(14) NCHZ oli Slovakkias asuv erikemikaalide (nt kaltsiumkarbiid, PVC, põhikemikaalid) tootja, millel oli 2008. aastaks ligikaudu 1 400 töötajat ja mille tegevust on üksikasjalikult kirjeldatud esialgse otsuse ([11]) põhjendustes 10–11. Äriühing oli eraomanduses ([12]).

### 2.2. **NCHZ pankrotimenetlus ja pädev organ**

(15) Pärast NCHZ pankrotistumist 8. oktoobril 2009 võeti vastu strateegilise tähtsusega äriühingute seadus, ([13]) mis kohaldus NCHZ suhtes siis, kui valitsus oli 2. detsembril 2009 nimetanud NCHZ strateegilise tähtsusega äriühinguks (edaspidi „esimene pankrotiperiood“).

([9]) Üldkohtu 24. septembri 2019. aasta otsus (kuues koda) Fortischem, a.s. *vs.* komisjon, T-121/15, EU:T:2019:684.
([10]) Euroopa Kohtu 29. aprilli 2021. aasta otsus Fortischem *vs.* komisjon, C-890/19 P, EU:C:2021:345.
([11]) Esialgse otsuse viite jaoks vt käesoleva otsuse põhjendus (1).
([12]) Äriühingu omanik oli Disor Holdings Limited. Vahepeal võttis NCHZ tegevuse üle Fortischem, nii et NCHZ ei tooda enam kemikaale.
([13]) Muudetud seadus nr 493/2009 Z.z. strateegilise tähtsusega äriühinguid käsitleva mitme meetme kohta (edaspidi „strateegilise tähtsusega äriühingute seadus“), mis avaldati *Ametlikes teadaannetes* (Zbierke zákonov) 1. detsembril 2009.

(16) Kui strateegilise tähtsusega äriühingute seadust alates 31. detsembrist 2010 enam NCHZ suhtes ei kohaldatud (edaspidi „teine pankrotiperiood"), ei taganud see seadus enam NCHZ tegevuse jätkumist. Selle tulemusel ei olnud pankrotihaldur (edaspidi „haldur") enam õiguslikult kohustatud äriühingu tegevust jätkama.

(17) NCHZ kahjum oli NCHZ pankrotimenetluse avamisest saadik järjepidevalt suurenenud ja äriühingu tegevuskulud olid suuremad kui tegevusega teenitud tulu. Kui pankrotis äriühingu tegevuskulud ületavad tegevusega teenitavat tulu, on haldur pankrotiseaduse ([14]) alusel kohustatud teavitama olukorrast asjaomast kollektiivset pädevat organit (edaspidi „pädev organ") ([15]) ja küsima sellelt juhiseid selle kohta, kas ja millises ulatuses jätkata äriühingu tegevust ([16]).

(18) Pädeva organi koosseis sätestatakse pankrotiseaduse eeskirjade kohaselt ja iga konkreetse pankrotijuhtumi põhiselt. NCHZ puhul koosnes pädev organ i) võlausaldajate komiteest ehk tagamata nõuetega pankrotieelseid võlausaldajaid esindavast valitud organist, ii) tagatud nõuetega pankrotieelsetest võlausaldajatest ning iii) pankrotikohtust. ([17])

(19) Pankrotiseaduse ([18]) kohaselt valivad võlausaldajate koosolekul nn tunnustatud nõuetega (*zistené pohľadávky*), s.o pankrotihalduri juures registreeritud ja halduri poolt vastuvõetavaks tunnistatud nõuetega võlausaldajad võlausaldajate komitee liikmed. Tunnustatud tagamata nõuetega võlausaldajad saavad pankrotimenetluses oma õigusi teostada võlausaldajate komitee kaudu ([19]). Võlausaldajate komitee liikmed on kohustatud tegutsema kõigi tagamata nõuetega võlausaldajate parimates huvides, ([20]) tagades võimalikult suures ulatuses nende nõuete rahuldamise ([21]). Peale võlausaldajate komitee peavad ka pankrotikohus ja pankrotihaldur tegelema pankrotiseaduse kohaselt võlgniku maksejõuetusega viisil, mis aitab võlausaldajatel tagasi saada võimalikult suure osa võlast ([22]).

(20) NCHZ puhul koosnes võlausaldajate komitee kõnealusel ajal viiest üksusest: i) INVEST-KREDIT, s.r.o.; ii) Novácka Energetika, a.s.; iii) M-ENERGO, s.r.o.; iv) Slovaki Vabariigi Riigivarafond (*Fond národného majetku SR*) ja v) DAK KIABA, s.r.o. Võlausaldajate komitee liikmetest neli olid eraomanduses ([23]). Ainus avaliku sektori üksus võlausaldajate komitees oli Slovaki Vabariigi Riigivarafond (*Fond národného majetku SR*). Üldkohtus toimunud menetluses tuvastati, et teistel võlausaldajate komitee erasektorist pärit liikmetel peale INVEST-KREDIT, s.r.o. ei olnud NCHZ omanikuga kapitaliseoseid ([24]).

(21) Pädev organ hõlmas veel kuut tagatud nõuetega pankrotieelset võlausaldajat (edaspidi „mõjutatud tagatud nõuetega võlausaldajad"), kellel olid tagatisega kaetud nõuded ja eraldi pankrotivara moodustava varaga seotud nõuded. Kaks tagatud nõuetega erasektori võlausaldajat olid Poštová banka, a.s. ja NLB Factor, a.s. Ülejäänud neli võlausaldajat olid avaliku sektori üksused: i) Nováky linn, ii) Slovaki Vabariigi Riigivarafond, iii) Slovakkia garantii- ja arengupank (*Slovenská záručná a rozvojová banka, a.s.*) ning iv) keskkonnafond (*Enviromentálny fond*).

---

([14]) Muudetud pankroti- ja saneerimisseadus nr 7/2005 Z.z. (edaspidi „pankrotiseadus"), mida kohaldatakse NCHZ pankroti suhtes.

([15]) Pankrotiseaduse paragrahvi 82 lõikes 2 määratletud *príslušný orgán*. Kõnealusel juhul moodustati pädev organ pankrotiseaduse paragrahvi 82 lõike 2 punktide c ja e alusel.

([16]) Pankrotiseaduse paragrahvi 88 alusel.

([17]) NCHZ pankrotimenetluses moodustati pädev organ pankrotiseaduse paragrahvi 82 lõike 2 punktide c ja e alusel.

([18]) Pankrotiseaduse paragrahv 32 ja paragrahvi 35 lõige 4.

([19]) Vt pankrotiseaduse paragrahv 33.

([20]) Vt pankrotiseaduse paragrahvi 37 lõige 4.

([21]) Vt pankrotiseaduse paragrahv 5.

([22]) Ka pankrotiseaduse paragrahv 5.

([23]) Võlausaldajate komitee erasektorist pärit liikmed ja nende omanikud, kes on loetletud ka esialgse otsuse joonealuses märkuses 9: INVEST-KREDIT, s.r.o. (omanik on NCHZ ainuaktsionär DISOR HOLDINGS LIMITED); Novácka Energetika, a.s. (algselt NCHZ tütarettevõtja, mille enamusaktsionär on alates 2011. aasta jaanuarist STUPEFY HOLDINGS LIMITED); M-ENERGO, s.r.o. (enamusaktsionär on STUPEFY HOLDINGS LIMITED) ja DAK KIABA, s.r.o.

([24]) Vt Üldkohtu 13. detsembri 2018. aasta otsus AlzChem AG *vs.* komisjon, T-284/15, EU:T:2018:950, punktid 174, 175 ja 180. Kohtuotsuse nendes punktides käsitletud väites viitas AlzChem teatavate erasektori võlausaldajate ja NCHZ omanike vahelistele kapitaliseostele, seades sellega kahtluse alla selle, et komisjon kasutas võlausaldajate komitee otsust võrdlusalusena erasektori võlausaldaja kriteeriumi kohaldamisel.

(22) Pankrotiseaduse ([25]) kohaselt on pädeva organi liige ka pankrotikohus, kui haldur lükkab seoses eraldi (mitte üldise) pankrotivara moodustava varaga tagasi tagatud nõuetega võlausaldaja tagatud nõude ([26]). NCHZ puhul lükkas haldur tagasi tagatud nõuetega erasektori võlausaldaja REDQUEST LIMITED ([27]) väidetava nõude, mille viimane vaidlustas. Seetõttu ja (ainult) põhjusel, et ettevõtja REDQUEST LIMITED nõude vaidlustas, kuulus pädevasse organisse koos võlausaldajate komitee ja tagatud nõuetega võlausaldajatega ka pankrotikohus. Pädeva organi liikmena jälgib pankrotikohus mõjutatud võlausaldajate õigustatud huve ja nende avaldusi ning pädeva organi teiste liikmete avaldusi (vt ka põhjendus (42) allpool). Eespool kirjeldatud pädeva organi koosseisust tulenevalt olid pädevas organis avaliku sektori võlausaldajatest esindatud Nováky linn, Slovaki Vabariigi Riigivarafond, Slovakkia garantii- ja arengupank ning keskkonnafond.

### 2.3. **Meetme kirjeldus**

(23) Hinnatav meede on pädeva organi otsus anda pankrotihaldurile juhis jätkata NCHZ tegevust. Võlausaldajate komitee ja tagatud nõuetega võlausaldajad võtsid meetme ühehäälselt vastu 26. jaanuaril 2011. Pärast strateegilise tähtsusega äriühingute seaduse aegumist 31. detsembril 2010 muutis pädeva organi liikmena tegutsev pankrotikohus 17. veebruaril 2011 meetme siduvaks.

(24) Teise pankrotiperioodi lõpu kuupäeval 1. augustil 2012 moodustasid NCHZ täitmata kohustused, mis olid tekkinud pankrotimenetluse käigus avaliku sektori või riigi omanduses olevate võlausaldajate ees, kokku ligikaudu 13,4 miljonit eurot. NCHZ-l esimesel ja teisel pankrotiperioodil avaliku sektori võlausaldajate ees tekkinud kohustuste suurenemist (nagu juba loetletud esialgse otsuse põhjenduses 23) näidatakse tabelis 1. Need kohustused on määratletud kui „nõuded vara suhtes“ ([28]). NCHZ täitmata kohustusi, mis tekkisid pankrotimenetluse käigus avaliku sektori võlausaldajate ees, kirjeldatakse üksikasjalikumalt esialgse otsuse põhjendustes 22–25.

*Tabel 1*

**NCHZ kohustused avaliku sektori võlausaldajate ees (tekkinud esimesel ja teisel pankrotiperioodil seisuga 1. august 2012)** ([29])

| Avaliku sektori asutused / riigiettevõtted | Kohustuse suurus eurodes |
|---|---|
| Sotsiaalkindlustusettevõte (Sociálna poisťovňa) | 9 297 270,28 |
| Üldise tervisekindlustuse ettevõte (Všeobecná zdravotná poisťovňa) | 1 549 019,98 |
| Riiklik veemajandusettevõte (Slovenský vodohospodársky podnik, š.p.) | 1 354 321,00 |
| Nováky linn (jäätmetasu, kinnisvaramaks) | 650 158,75 |
| Keskkonnafond | 475 678,64 |
| RTVS, s.r.o. | 14 870,72 |

([25]) Pankrotiseaduse paragrahvi 82 lõike 2 punkt e.
([26]) Tagatud nõude võib tagasi lükata näiteks nõude õigusliku aluse, selle täidetavuse jms tõttu.
([27]) Ühendkuningriigis Londonis asuv ettevõte.
([28]) Pankrotiseaduse paragrahv 87.
([29]) Tabelis on kajastatud 1. augusti 2012. aasta seis. Mõne võlausaldaja puhul, kellel olid NCHZga pankrotiperioodil aktiivsed suhted (nt keskkonnafond, Nováky linn), ei kajastata tabelis kõiki tekkinud kohustusi, sest pankrotijärgsed nõuded, sealhulgas äriühingu tegevusest tulenevad nõuded, rahuldati pankrotimenetluses eelisjärjekorras. Seega rahuldati mõned pankrotijärgsed nõuded enne 1. augustit 2012.

| | |
|---|---|
| Mitu omavalitsust<br>(jäätmetasu, kinnisvaramaks) | 5 704,40 |
| Tervisekindlustusettevõte<br>(Spoločná zdravotná poisťovna) | 4 463,19 |
| Mootorsõidukimaksu koguv asutus<br>(Daň z motorových vozidiel) | 2 390,50 |
| KOKKU | **13 353 877,46** |

(25) Tabelis 2 on esitatud NCHZ täitmata kohustused, mis olid tekkinud pankrotimenetluse käigus konkreetsetel ajahetkedel avaliku sektori või riigi omanduses olevate võlausaldajate ees.

*Tabel 2*

**NCHZ kohustused avaliku sektori võlausaldajate ees pankroti väljakuulutamise kuupäeva seisuga ja kohustused, mis olid tekkinud pankrotimenetluse käigus ja olid täitmata 31. detsembri 2009. aasta ja 31. detsembri 2010. aasta seisuga** ([30])

| Avaliku sektori asutused / riigiettevõtted | Kohustuse suurus eurodes pankroti väljakuulutamise kuupäeva seisuga | Pankrotimenetluse käigus tekkinud kohustuse suurus eurodes 31. detsembri 2009. aasta seisuga | Pankrotimenetluse käigus tekkinud kohustuse suurus eurodes 31. detsembri 2010. aasta seisuga |
|---|---|---|---|
| Sotsiaalkindlustusettevõte | | 544 001,99 | 3 878 065,44 |
| Üldise tervisekindlustuse ettevõte | 72 442,24 | 91 694,96 | 626 702,68 |
| Riiklik veemajandusettevõte | 91 213,48 | 66 595,2 | 732 177,68 |
| Nováky linn | 67 645,53 * | 156,34 | 48 367,11 |
| Keskkonnafond | 1 019 792,01 ** | 29 762,71 | 222 954,21 |
| RTVS, s.r.o. | | 929,42 | 6 041,23 |
| Mitu omavalitsust (jäätmetasu) | | | 470,00 |
| Tervisekindlustusettevõte | 2 484,19 | 2 676,82 | 4 463,19 |
| Tervisekindlustusettevõte Union | 7 212,77 | 9 015,66 | 67 529,73 |
| Tervisekindlustusettevõte DOVERA | 81 369,57 | 116 377,21 | 827 004,92 |

* *millest 43 781,67 tagatud nõudena ja 23 863,86 tagamata nõudena;*
** *millest 949 879,66 tagatud nõudena ja 69 912,35 tagamata nõudena.*

(26) Keskkonnafondil esimesel pankrotiperioodil tekkinud pankrotijärgsed nõuded koosnesid peamiselt õhusaastetasust summas 192 454 eurot, mis kehtestati 2010. aasta mais keskkonnafondi nimel õhu saastamise eest 2009. aastal. Mais 2011 kehtestati õhu saastamise eest 2011. aastal õhusaastetasu summas 170 070 eurot. Iga-aastase õhusaastetasu osalisest maksmata jätmisest tulenevad pankrotijärgsed nõuded moodustasid 2010. aasta lõpuks 222 954 eurot.

([30]) Slovakkia ametiasutustelt 12. mail 2014. aastal saadud andmed.
Võlausaldajate puhul, kellel olid NCHZga pankroti ajal aktiivsed suhted, ei kajasta need summad kõiki tekkinud kohustusi, sest pankrotijärgsed nõuded, sealhulgas äriühingu tegevusest tulenevad nõuded, rahuldati pankrotimenetluses eelisjärjekorras.

(27) Nováky linna peamine pankrotijärgne nõue esimesel pankrotiperioodil oli kinnisvaramaks 2010. aasta eest, mis kehtestati 2010. aasta märtsis summas 523 793 eurot. Pankrotijärgsete nõuete summa oli 2010. aasta lõpuks 29 762 eurot (peamiselt NCHZ kinnisvaramaksu kohustus).

(28) Nagu osutatud põhjenduses (17), pidi haldur siis, kui NCHZ tegevuskulud ületasid tulusid ja strateegilise tähtsusega äriühingute seadust enam NCHZ suhtes ei kohaldatud, teavitama pädevat organit ja paluma juhiseid. Nagu pankrotiseaduses ette nähtud, teavitas haldur võlausaldajate komitee liikmeid ja kõiki tagatud nõuetega võlausaldajaid olukorrast 26. jaanuari 2011. aasta ühisel koosolekul.

(29) NCHZ juhtkond esitles 26. jaanuari 2011. aasta koosolekul uuringut pealkirjaga „NCHZ Nováky – teostatavusuuringu ümberkujundamine“ (edaspidi „juhtkonna ettekanne“), milles vaadeldi muude aspektide hulgas NCHZ kohustuste täitmata jäämist tulenevalt äriühingu tegevuse peatamisest ning mõju piirkonnale ja riigi ja linna tuludele. Juhtkonna ettekandes leiti, et tegevuse peatamine kahjustaks võlausaldajate huve, eriti arvestades, et tegevuse lõpetamise kulud ületavad pärast tegevuskohustuste täitmist kindlasti jääksumma ja hilisem tegevuse taasalustamine tooks kaasa väga suured kulud.

(30) Juhtkonna ettekandes vaadeldi ka NCHZ kui tegevust jätkava ettevõtte müümise võimalusi. Ettekandes järeldati, et NCHZ nüüdispuhasväärtuse tõttu on ettevõtet võimatu müüa. Samas mainiti ettekandes, et ettevõtte saaks edukalt müüa pärast teatavate saneerimismeetmete võtmist. Nimelt kuna strateegilise tähtsusega äriühingute seaduse tõttu ei olnud võimalik töötajaid koondada, võis NCHZ tegevuskulusid vähendavaid personalikärpeid teha alles pärast selle seaduse kohaldamise lõppu teise pankrotiperioodi alguses.

(31) Ettekandes vaadeldi põhjalikumalt stsenaariumit, kas tegevuse lõpetamisega oleks võimalik täita NCHZ kohustusi, ja leiti, et äriühingu varade eeldatav tegelik väärtus oleks vaid 15,5 miljonit eurot.

(32) Juhtkonna ettekandes anti ka lühiülevaade NCHZ tegevuse peatamise mõjust piirkonnale ja kolmandatele isikutele ([31]). Otsene mõju hõlmas ligikaudu 1 700 töötaja koondamist ja töötuse suurenemist. Nováky linna tulude langus ainult munitsipaalmaksude ja -tasude maksmata jätmise tõttu hinnati 572 000 eurole aastas, millest 526 000 eurot moodustasid kinnisvaramaksud ja 46 000 omavalitsuse jäätmetasu ([32]). Riigitulude eeldatav langus hinnati 7,4 miljonile eurole aastas, valdavalt saamata jäänud töötasudelt makstavad maksud (6,4 miljonit eurot), heitveetasud (747 000 eurot) ja õhusaastetasu (192 000 eurot).

(33) Võlausaldajatel oli kasutada ka halduri koostatud 23. detsembri 2010. aasta majandusanalüüs (edaspidi „majandusanalüüs“ või „analüüs“), milles järeldati, et NCHZ tegevuse peatamine oleks vastuolus NCHZ võlausaldajate ühiste huvidega. Analüüsis tuvastati mitu võimalikku stsenaariumit ([33]) ja võrreldi NCHZ võlausaldajate kui terviku koondkulusid ja -tulusid, vaatlemata üksikute võlausaldajate olukorda. NCHZ tegutsemisest pankrotis kuni 15. detsembrini 2010 tulenevaks kogukahjumiks määrati ligikaudu 15,8 miljonit eurot ([34]) (4,4 miljonit eurot ilma mahakandmisteta).

([31]) Juhtkonna ettekande slaidid 34–36.

([32]) Kogumõju Nováky linnale hinnati 757 000 eurole aastas.

([33]) Vaadeldud stsenaariumid: i) äriühingu müük tervikuna, hoides seda samal ajal tegevuses; ii) äriühingu müük osadena, hoides seda samal ajal tegevuses; iii) äriühingu müük osadena, hoides selle teatavad osad tegevuses ning iv) varade müük ja tegevuse täielik lõpetamine.

([34]) Kogukahjumi arvutamiseks lahutati ettevõtte tegevuskuludest kogusummas 202,2 miljonit eurot kogutulud summas 186,4 miljonit eurot. Arvestatav periood algas, kui pankrotikohus kuulutas 2. oktoobril 2009 välja NCHZ pankroti (pärast pankrotimenetluse algust 24. septembril 2009) ja lõppes 15. detsembril 2010.

(34) Eeskätt on analüüsis nimetatud, et NCHZ tegevuse katkestamine tooks kaasa suured kulud, mille kogusumma on üle 48 miljoni euro, millest lõviosa oli seotud kemikaalide tootmise rajatiste sulgemise ja keskkonnanõuetele vastava puhastamisega (ligikaudu 37,3 miljonit eurot) ning tööjõuga (kõikide seadusest tulenevate kohustuste täitmise korral 10,5 miljonit eurot ([35])). Neid umbes 48 miljoni euro suuruseid kulusid ei tekiks, kui NCHZ tegevus jätkuks. Analüüsis mainitakse veel, et lisaks nendele NCHZ tegevuse lõpetamise otsestele kuludele tuleks tasuda ka (tollal) maksmata NCHZ tegevusest tulenevad nõuded summas ligikaudu 16 miljonit eurot ([36]) (millest enamiku tähtaeg ei olnud veel käes). Samal ajal jäi NCHZ tegevuse lõpetamise stsenaariumis üksikute varade müügiga teenitav eeldatav tulu vahemikku 47–52 miljonit eurot (võtmata arvesse seadmete lahtimonteerimise ja kõrvaldamise lisakulusid). Äriühingu tegevuse lõpetamise korral rahuldataks äriühingu tegevusest tulenevad rahuldamata nõuded kui nõuded pankrotivara suhtes ([37]). Sellest järeldub, et tegevuse lõpetamisel suureneks pankrotivarast rahuldatavate nõuete hulk, mis vähendaks üldiselt nõuete rahuldamist. Pankrotihaldur pidas seega NCHZ tegevuse lõpetamise ja selle varade ükshaaval müümise varianti kõige vähem kasulikuks, eriti arvestades käitusest kõrvaldamise ja keskkonnanõuetele vastava puhastamisega seotud kõigi juriidiliste kohustuste täitmiseks tehtavaid suuri kulusid. Lisaks märgiti analüüsis, et pärast NCHZ tegevuse lõpetamist oleks seda uuesti alustada väga keeruline või võimatu ([38]).

(35) Analüüsis vaadeldi ka võimalike ostjate huvi äriühingu vastu. NCHZ omandamiseks korraldatud esimeses pakkumisvoorus (*verejné ponukové konanie*) esitas seitsmest huvitatud ostjast pakkumise summas 2 miljonit eurot ainult äriühing M-ENERGO, s.r.o. Seepärast ei olnud haldur kindel, kas uus pakkumisvoor meelitaks ligi teisi huvitatud ostjaid. Sellega seoses märgiti, et ostja ei saaks võtta üle täitmata avalik-õiguslikke kohustusi summas ligikaudu 6,1 miljonit eurot, kuid et need rahuldatakse kui nõuded pankrotivara suhtes (*pohľadávky proti podstate*). Analüüsis anti hinnang, et kui tegevus jätkub ilma säästmismeetmeteta, on 2011. aasta kahjum 3,8 miljonit eurot.

(36) Analüüsis käsitleti mitut tegurit, millel võib olla mõju pankrotieelsete nõuete rahuldamisele NCHZ tegevuse (vähemalt osalise) jätkumise korral, kuid seda mõju ei kirjeldatud üksikasjalikult. Esiteks mõjutaksid rakendatavad kulude kärpimise meetmed (nt osa personali koondamine) finantstulemusi. Teiseks võib NCHZ müügitulu varieeruda olenevalt sellest, kas NCHZ müüakse terve äriühinguna, osadena (kusjuures asjakohased osad jätkavad tegevust) või eraldiseisvate varadena pärast NCHZ tegevuse lõpetamist. Analüüsis peeti tõenäoliseks, et äriühingu osade müümise korral saab müüa ainult NCHZ tulusama äritegevuse ja sellega seotud varad (nt kaltsiumkarbiidi üksus) ning pankrotivarast tuleb katta NCHZ muu äritegevuse lõpetamine. Kaltsiumkarbiidi tootmine oli tehnoloogiliselt seotud NCHZ muu tegevusega (teiste üksustega); seetõttu tekitaks kaltsiumkarbiidi tootmise alles jätmine ja muu tegevuse lõpetamine lisakulusid, vähendades seega kaltsiumkarbiidi üksuse kasumlikkust. Seega peeti majandusanalüüsis riskantseks alternatiivi müüa äriühing osadena, jätkates tegevust kas täies mahus (vastavalt täiendavatele kulude kärpimise meetmetele) või vaid osaliselt.

(37) Pankrotiseadust järgides võttis võlausaldajate komitee otsuseid vastu kohalolevate liikmete enamuse poolthäältega, kusjuures igal liikmel oli üks hääl ([39]). Sama seaduse alusel oli komitee iga liige kohustatud tegutsema kõigi tagamata nõuetega võlausaldajate ühistes huvides ([40]). See eeldas hääletamist kõigi tagamata nõuetega võlausaldajate, ka võlausaldajate komiteesse mittekuuluvate võlausaldajate huvides.

([35]) Olenevalt töölepingute lõpetamise viisist hinnati personalikulud 7,7 miljonile eurole, 8,9 miljonile eurole või 10,5 miljonile eurole.

([36]) See summa ei hõlma kõiki esimesel pankrotiperioodil tekkinud nõudeid, sest äriühingu tegevusest tulenevaid nõudeid rahuldati järjepidevalt ja seetõttu oli osa nendest nõuetest juba rahuldatud.

([37]) Pankrotiseaduse paragrahvi 88 lõige 8.

([38]) Tegevuse lõpetamise korral muutub eelkõige elektrolüüs kasutamatuks ilma tootmise jätkamise võimaluseta. Samamoodi oleks kaltsiumkarbiidi tootmiseks kasutatavate karbiidiahjude mahajahutamise järel neid keeruline taaskäivitada.

([39]) Pankrotiseaduse paragrahvi 38 lõige 2.

([40]) Pankrotiseaduse paragrahvi 37 lõige 4.

(38) Juhtkonna ettekandes ja majandusanalüüsis sisalduva teabe põhjal toetasid kõik võlausaldajate komitee 26. jaanuari 2011. aasta koosolekul viibivad liikmed ettepanekut anda pankrotihaldurile juhis jätkata NCHZ tegevust muutmata tingimustel. See tähendas, et NCHZ võis tegutseda senisega samas ulatuses, sest ükski liikmetest ei hääletanud vastu ega jäänud erapooletuks. Nii oli võlausaldajate komitee otsus ühehäälne, olgugi et võlausaldajate komitee juhise heakskiitmiseks oleks piisanud häälteenamusest. Ka kõik koosolekul osalenud tagatud nõuetega võlausaldajad väljendasid individuaalset nõusolekut sama juhise andmisega haldurile. See tähendab, et ükski tagatud nõuetega võlausaldaja ei lükanud kavandatud juhist tagasi ega hoidunud seisukoha võtmisest.

(39) Koosoleku päevakorra teise punktina arutati NCHZ varade võõrandamise vormi ja viisi. Koosoleku protokolli järgi jõudsid kohalviibivad võlausaldajad esialgsele kokkuleppele, et NCHZ müüakse pakkumisel tervikuna ja seega tegevust jätkava ettevõttena.

(40) Pärast võlausaldajate komitee 26. jaanuari 2011. aasta otsuse avaldamist koos haldurile antava juhisega ([41]) oli igal avaliku või erasektori tagamata nõuetega võlausaldajal õigus vaidlustada juhis pankrotikohtus põhjusel, et see on vastuolus tagamata nõuetega võlausaldajate ühiste huvidega ([42]). Pankrotikohtus ei vaidlustanud juhist aga ükski võlausaldaja.

(41) Seesama haldurile mõeldud juhis esitati seejärel pankrotikohtule, mis võis juhise kas heaks kiita või otsustada, kuidas haldur peab edasi tegutsema ([43]). Seega sisuliselt tühistaks selle kohtu võimalik otsus pädeva organi teiste liikmete tehtud otsuse.

(42) Kui pankrotikohus on pädeva organi liige, peab pankrotiseaduse ([44]) kohaselt haldur või pädeva organi muu liige esitama juhise kohtule heakskiitmiseks pärast seda, kui pädeva organi teised liikmed on väljendanud oma seisukohti juhise kohta. Pankrotikohus võib esitatud juhise kas määrusega (*uznesenie*) heaks kiita või otsustada, kuidas edasi tegutseda. Kohtu määrus on haldurile siduv. Määruse tegemisel võtab pankrotikohus arvesse mõjutatud võlausaldajate õigustatud huve ja nende avaldusi ning pädeva organi teiste liikmete avaldusi.

(43) NCHZ puhul kiitis pankrotikohus kui pädeva organi liige haldurile antava juhise heaks 17. veebruari 2011. aasta määrusega ([45]). Kohtu määrus oli haldurile õiguslikult siduv. Pankrotikohus võttis teadmiseks asjaolu, et võlausaldajate komitee oli ühehäälselt vastu võtnud korralduse koos haldurile antava juhisega jätkata NCHZ tegevust ja et kõik mõjutatud tagatud nõuetega võlausaldajad ([46]) olid haldurile kehtestanud sama juhise kui võlausaldajate komitee. Lisaks selgitas pankrotikohus, miks ta kuulus kõnealuse juhtumi puhul pädevasse organisse, nimelt seetõttu, et haldur lükkas tagasi võlausaldaja REDQUEST LIMITED tagatud nõude ja REDQUEST LIMITED algatas oma tagatud nõude määratlemiseks kohtumenetluse. Pankrotikohtu põhjendustest järeldub, et see võttis arvesse pädeva organi üksikute liikmete (st võlausaldajate komitee ja individuaalsed tagatud nõuetega võlausaldajad) avaldusi ja asjaolu, et ükski pädeva organi liikmetest ei olnud vastu haldurile antavale juhisele. Oma selgitustes viitas pankrotikohus majandusanalüüsile (vt põhjendused (33)–(36)), mille koostamise oli kohus haldurile ülesandeks teinud ja milles leiti, et NCHZ tegevuse peatamine oleks kõige vähem kasulik variant võlausaldajate nõuete rahuldamiseks, arvestades tegevuse lõpetamisega seotud kulusid. Pankrotikohus järeldas, et arvestades neid asjaolusid ja pädeva organi liikmete avaldusi, ei leidnud kohus kavandatud juhises vastuolu ega konflikti mõjutatud võlausaldajate õigustatud huviga. Nagu järeldub pankrotikohtu põhjendustest, ei hinnanud kohus juhise heakskiitmisel eraldi üksikute võlausaldajate, eriti äriühingu REDQUEST LIMITED huve, mida nagu juba selgitatud mainitakse kohtumääruses vaid seoses pankrotikohtu osalemisega pädevas organis.

([41]) Võlausaldajate komitee otsus (*uznesenie*) koos 26. jaanuari 2011. aasta koosoleku protokolliga avaldati 15. veebruaril 2011. aastal kaubandusteatajas (Obchodný vestník).
([42]) Pankrotiseaduse paragrahvi 38 lõige 7.
([43]) Pankrotiseaduse paragrahvi 83 lõige 4.
([44]) Pankrotiseaduse paragrahvi 83 lõige 4.
([45]) Kohtumäärus (*uznesenie*) nr 29K/43/2009-18279.
([46]) Pankrotikohus loetles kuus tagatud nõuetega võlausaldajat – pädeva organi liikmed (vt ka käesoleva otsuse põhjendus (21)).

(44) Pädevas organis (mille koosseisu kirjeldatakse põhjendustes (18)–(22)), mis tegi otsuse NCHZ tegevuse jätkamise kohta teisel pankrotiperioodil, ei olnud esindatud kõik NCHZ (avaliku sektori) pankrotieelsed võlausaldajad. Pädevas organis esindamata avaliku sektori võlausaldajad olid nimelt sotsiaalkindlustusettevõte (*Sociálna poisťovňa*) ja üldise tervisekindlustuse ettevõte (*Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s.*). Võlausaldajatel, kes ei olnud pädevas organis esindatud, sest nad ei olnud võlausaldajate komitee liikmed ega tagatud nõuetega pankrotieelsed võlausaldajad, ei olnud seega otsest sõnaõigust teisel pankrotiperioodil NCHZ edasise tegevuse üle otsustamisel.

(45) Seega põhines NCHZ tegevuse jätkumine pärast strateegilise tähtsusega äriühingute seaduse aegumist kollektiivse üksusena tegutseva pädeva organi otsusel anda pankrotihaldurile juhis jätkata NCHZ tegevust. Liikmed (s.o võlausaldajate komitee ja tagatud nõuetega võlausaldajad) esitasid selle kohta oma seisukoha 26. jaanuari 2011. aasta ühisel koosolekul ning kolmas liige (s.o pankrotikohus) kiitis pankrotihaldurile antava juhise heaks oma 17. veebruari 2011. aasta määruses. Pärast seda otsust jätkas NCHZ äritegevust ilma katkestusteta, kuni see müüdi juulis 2012 tegevust jätkava ettevõttena äriühingule Via Chem Slovakia.

## 3. HUVITATUD ISIKUTE JA SLOVAKKIA MÄRKUSED

### 3.1. Märkused riigiga seostatavuse kohta

(46) AlzChem Group AG (edaspidi „AlzChem“) teatab, ([47]) et otsus lasta NCHZ tegevusel jätkuda on riigiga seostatav, sest tagatud nõuetega võlausaldajatel oli õigus vetostada NCHZ edasine tegutsemine. AlzChem tuletab selle vetoõiguse pankrotiseaduse süstemaatilisest tõlgendusest, viidates sättele, mille kohaselt iga tagatud nõuetega võlausaldaja kuulub pädevasse organisse. Seega ei tohiks tagatud nõuetega võlausaldajaid käsitleda kollektiivse üksusena, millest AlzChem järeldab, et igal tagatud nõuetega võlausaldajal oli individuaalselt õigus anda haldurile juhised tema eraldiseisva vara kohta ja vetostada juhise vastuvõtmine. AlzChemi väitel pidi selleks, et pankrotihaldurile antav juhis oleks talle siduv, selle heaks kiitma iga tagatud nõuetega võlausaldaja. AlzChem väidab riigiga seostatavust ka seetõttu, et NCHZ võlausaldajate otsuse kinnitas ja muutis siduvaks pankrotikohus. Riigikohtud teostavad avalikku võimu ja sellisena on riigikohtu otsused riigiga seostatavad. AlzChem viitab ka Euroopa Kohtu praktikale, mille kohaselt riigikohtute määrused võivad olla riigiabi meetmete õiguslik alus. Alternatiivselt väidab AlzChem riigiga seostatavust seetõttu, et pankrotikohtu läbivaadatud ja kinnitatud võlausaldajate otsus oli ühehäälne.

(47) Fortischem eitab riigiga seostatavuse esinemist, ([48]) väites, et Slovakkia pankrotiseaduses ei ole ette nähtud vetoõigust ei võlausaldajate komitee liikmetele ega tagatud nõuetega võlausaldajatele; järelikult ei saanud NCHZ avaliku sektori tagatud nõuetega võlausaldajad vetostada otsust NCHZ tegevuse jätkumise kohta. Teiseks väidab Fortischem, et kõnealusel juhul oli pankrotikohtu roll vaid hinnata pankrotieelsete võlausaldajate otsuse seaduslikkust ja kokkusobivust pankrotiseadusega. Vastavalt Euroopa Kohtu praktikale kohtuasjades Pearle ([49]) ja Doux Elevage ([50]) saab riigiga seostatavuse välistada, kui asjaomane avaliku sektori organ vaid kiidab heaks ja muudab siduvaks turuosaliste tehtud otsused. Kõnealusel juhul näitas majandusanalüüs, et äriühingu müüki tegevust jätkava ettevõttena eelistati likvideerimisele ja kõik hääleõigusega võlausaldajad hääletasid äriühingu tegevuse jätkumise poolt. Fortischemi arvamusel oli pankrotikohtul seega minimaalne kaalutlusõigus ja roll, mille saab kokku võtta kui pankrotieeskirjade täitmise järelevalve.

(48) NCHZ pankrotihaldur Slovenská správcovská a reštrukturalizačná, k.s. (edaspidi „SRS“) teatab, ([51]) et pädeva organi ühelgi liikmel ei olnud vetoõigust. Võlausaldajate täpsetest avaldustest hoolimata, seega nii olukorras, kus võlausaldajatel oli ühine seisukoht kui ka siis, kui nende arvamused lahknesid, oli haldurile antava siduva juhise vorm ikkagi alati kohtumäärus. SRS jaoks tähendab see, et ükski võlausaldaja (pädeva organi liige) ei oleks tegelikult saanud kasutada haldurile antava juhise vetostamise õigust.

([47]) AlzChemi 6. jaanuaril 2020. aastal esitatud teave.
([48]) Fortischemi 19. detsembril 2019. aastal esitatud teave.
([49]) 11. septembri 2004. aasta kohtuotsus Pearle jt, C-345/02 (ELT C 228, lk 6).
([50]) 3. augusti 2013. aasta kohtuotsus Doux Elevage SNC, C-677/11 (ELT C 225, lk 21).
([51]) SRSi 4. detsembril 2019. aastal esitatud teave, milles viidatakse SRSi 27. augustil 2013. aastal esitatud teabele.

(49) Sellest järeldub, et SRSi arvamusel tegi pankrotikohus otsuse, et NCHZ peaks edasi tegutsema, ja NCHZ tegevuse jätkumine oli pankrotikohtu siduva otsuse tulemus. Üksikute võlausaldajate edasisel tegevusel ei olnud NCHZ tegevusele ilma kohtu otsuseta mingit mõju. Kohus võttis kohustuslikus korras arvesse mõjutatud võlausaldajate õigustatud huve ja nende vastavaid avaldusi, millest tähtsaim huvi oli nende nõuete varajane rahuldamine võimalikult suures ulatuses. Pankrotikohtu roll oli hinnata vastavust võlausaldajate kollektiivsetele õigustatud huvidele ja rahuldada nende nõuded võimalikult suures ulatuses. Nagu SRS siiski täpsustab, moodustab pädev organ pankrotiseaduse alusel ühe üksuse, isegi kui see koosneb mitmest liikmest.

(50) Slovakkia väitel ([52]) ei kehtestata pankrotiseadusega vetoõigust ei võlausaldajate komitee liikmele ega tagatud nõuetega võlausaldajale. Kui tagatud nõuetega võlausaldaja väljendab vastuseisu pankrotihaldurile antavale kavandatud juhisele ja seega hääletab selle vastu, oleks see vaid ühe võlausaldaja seisukoht, mida pankrotikohus võtaks otsuse tegemisel arvesse, kuid mis ei oleks talle siduv. Arvestades aga kõnealuse juhtumi üksikasju, ei olnud kohtul asjakohast põhjust kavandatud juhise tagasi lükkamiseks. Seoses pankrotikohtu rolliga täpsustab Slovakkia, et pankrotikohus ei otsustanud võlausaldajate 26. jaanuari 2011. aasta otsuse heakskiitmise ega selle kehtivuse üle. Pigem otsustas kohus pädeva organi liikmena selle üle, kas kiita heaks haldurile antav kavandatud juhis pärast pädeva organi teiste liikmete seisukoha ja halduri majandusanalüüsi järelduste arvesse võtmist. Üldiselt on pankrotimenetlustes kohtu peamine roll jälgida haldurit ja menetluse käiku ning kohus tegutseb kui *dominus litis* ainult halduri ja võlausaldajate või võlausaldajate endi vahelise lahkarvamuse korral.

### 3.2. **Märkused majandusliku eelise kohta**

(51) Peale riigiga seostatavuse küsimuse esitasid huvitatud isikud ja Slovakkia ka lisamärkusi majanduseelise kohta, eelkõige teisel pankrotiperioodil võlausaldajate nõuete kuhjumise riski kohta ning majandusanalüüsi ja juhtkonna ettekande asjakohasuse kohta seoses võlausaldajate otsuse tegemisega 2011. aasta jaanuaris.

(52) AlzChemi väitel ([53]) ei täidetud NHCZ puhul erasektori võlausaldaja kriteeriumit, sest i) asjaomased avaliku sektori võlausaldajad ei tegutsenud erasektori võlausaldajatega samaväärsetel tingimustel (*pari passu*) ning ii) majandusanalüüs ja juhtkonna ettekanne ei olnud asjakohased, et hinnata Slovaki Vabariigi tegevust seoses NHCZ tegevuse jätkumisega.

(53) Esiteks selgitab AlzChem, et enamiku erasektori võlausaldajate ainus kaalutlus oli NCHZ müügist saadava tulu maksimeerimine, sest NCHZ tegevuse jätkumisel ei olnud nõuete kuhjumise riski. AlzChem märgib, et äriühingu pankrotiaegse tegutsemise ajal kuhjus võlausaldajatel, näiteks Slovakkia riigil märkimisväärne hulk nõudeid (sotsiaalkindlustusmaksed, maksud jms, mis tekkisid äriühingu tegevuse jätkumise tõttu) ja seetõttu oleksid nad pidanud tasakaalustama NCHZ tegevuse säilitamise võimaliku kasu (potentsiaalselt kõrgem müügihind) riskiga, et tegevuse jätkumine võib põhjustada tasumata nõuete hulga suurenemist. AlzChemi sõnul ei saa ainsa pankrotimenetluse ajal suurenenud nõuetega erasektori võlausaldaja Novácka Energetika, a.s. käitumine mõistlikult põhjendada kõigi avaliku sektori võlausaldajate käitumist, sest erinevalt riiklikest võlausaldajatest võisid erasektori võlausaldajad otsustada igal ajahetkel katkestada pankrotis äriühingu rahastamise, piirates sellega täiendavate tasumata nõuete tekkimise ohtu.

(54) Teiseks väidab AlzChem, et majandusanalüüs ja juhtkonna ettekanne koostati võlausaldajate komitee liikmeteks olevatele võlausaldajatele ja tagatud nõuetega võlausaldajatele, seega pankrotieelsete nõuetega võlausaldajatele, ning et nendes dokumentides ei võetud arvesse nende võlausaldajate huve, kelle nõuded tekkisid NHCZ pankrotiaegse tegevuse tõttu. AlzChemi sõnul kogunes Slovakkia riigil esimese pankrotiperioodi lõpuni 5,5 miljonit eurot nõudeid ja teisel pankrotiperioodil täiendavad 7,8 miljonit eurot nõudeid.

([52]) Slovakkia 14. veebruaril 2020. aastal esitatud teave.
([53]) AlzChemi 6. jaanuaril 2020. aastal esitatud teave.

(55) Fortischem on arvamusel, ([54]) et i) asjaomased avaliku sektori võlausaldajad tegutsesid erasektori võlausaldajatega samaväärsetel tingimustel *(pari passu)* ning et ii) majandusanalüüs ja juhtkonna ettekanne olid usaldusväärne alus, millele avaliku sektori võlausaldajad rajasid oma otsused haldurile antava juhise heakskiitmisel.

(56) Esiteks tunnistab Fortischem, et kahe tagatud nõuetega avaliku sektori võlausaldaja (keskkonnafond ja Nováky linn) nõuded suurenesid NCHZ pankrotiaegse tegevuse käigus. Samuti tuletab Fortischem meelde, et võlausaldajate komiteesse kuulus üks avaliku sektori võlausaldaja (riigivarafond) ja neli erasektori tagamata nõuetega võlausaldajat (INVEST-KREDIT, s.r.o., NCHZ Energetika, a.s., M-ENERGO, s.r.o., DAK KIABA, s.r.o.), kes kõik hääletasid tegevuse jätkamise poolt. Fortischemi arvamusel tuleneb võlausaldajate komiteesse kuulunud erasektori ja avaliku sektori võlausaldajate võrreldavus asjaolust, et nad kõik olid tagamata nõuetega pankrotieelsed võlausaldajad. Neile kehtivate juriidiliste kohustuste kohaselt hääletasid võlausaldajate komitee liikmed kõigi tagamata nõuetega pankrotieelsete võlausaldajate, mitte ainult võlausaldajate komiteesse kuulunud võlausaldajate huvides.

(57) Lisaks leiab Fortischem, et Trenčíni kohus oleks lubanud NCHZ tegevuse jätkamist isegi sellise stsenaariumi puhul, kus keskkonnafond ja Nováky linn hääletanuks NCHZ likvideerimise poolt. Hinnates sellise kahe tagatud nõuetega võlausaldaja huve, kelle pankrotieelsed nõuded moodustasid alla 4 % kõigi pankrotieelsete tagatud nõuete väärtusest, ja tagamata nõuetega võlausaldajate esindajate huve seoses NCHZ edasi tegutsemisega, on peaaegu võimatu, et pankrotieelsete võlausaldajate huve saanuks kaitsta muu kui NCHZ tegevuse jätkumise otsusega.

(58) Seoses majandusanalüüsi asjakohasusega võlausaldajate 2011. aasta jaanuari otsuse tegemisel väidab Fortischem, et teise pankrotiperioodi võimalike lisakulude kohta ei olnud vaja teha konkreetseid prognoose, sest majandusanalüüsist oli ilmne, et NCHZ likvideerimise korral ei oleks rahuldatud ühtki pankrotieelset nõuet. Kuna NCHZ müük tegevust jätkava ettevõttena oli ainus alternatiiv pankrotieelsete võlausaldajate nõuete rahuldamisele, tähendas see kõigi pankrotijärgsete nõuete rahuldamist täies mahus. Seetõttu võeti selles vähemasti kaudselt arvesse kõigi pankrotijärgsete võlausaldajate huve (sealhulgas tagatud nõuetega avaliku sektori võlausaldajate pankrotijärgsed nõuded). Lisaks väidab Fortischem, et kahe tagatud nõuetega võlausaldaja (keskkonnafond ja Nováky linn) pankrotieelsete nõuete erilise laadi tõttu oli arvutamine tarbetu, sest nõuete suurenemine ei olnud seotud NCHZ tegeliku tegevusega.

(59) Samuti väidab Fortischem, et kui võrrelda teise pankrotiperioodi alguse nõuete summat pankrotieelsete nõuetega ja võrrelda esimesel pankrotiperioodil tehtud vahemakseid pankrotijärgsete nõuetega, tulnuks nõuete märkimisväärse suurenemise risk hinnata minimaalseks ja oli šanss, et vähemalt mõned pankrotieelsetest nõuetest rahuldatakse. Näiteks Nováky linna poolt 2010. aasta märtsis kehtestatud kinnisvaramaks 2010. aasta kohta oli 523 793 eurot ja 2010. aasta lõpus suurenes NCHZ maksukohustus vaid ligikaudu 48 000 euro võrra. Keskkonnafondi nõuded suurenesid esimesel pankrotiperioodil 193 192 euro võrra, mis moodustas vähem kui 20 % algsest pankrotieelsest nõudest.

(60) SRS tuletab meelde, ([55]) et oma kohtualluvusele tuginedes kohaldab pankrotikohus võlausaldajate eri õigustatud huvide vahelise konflikti lahendamisel proportsionaalsuse põhimõtet. Üldiselt tähendab see, et mõne võlausaldaja igasuguse võimaliku huvi võlgniku tegevuse peatamise vastu võib kaaluda üles teiste võlausaldajate kollektiivne huvi tegevuse jätkumise vastu, eriti kui on õigustatud eeldada, et võlgniku tegevuse jätkumine toob kokkuvõttes kaasa nõuete rahuldamise suuremas mahus. Otsustes NCHZ tegevuse jätkamise ning NCHZ ja selle varade likvideerimise ulatuse ja viisi kohta juhinduti võlausaldajate kui terviku huvist saavutada nende nõuete rahuldamine võimalikult suures mahus.

(61) SRS on arvamusel, et otsus NCHZ tegevuse jätkumise kohta põhines tõepoolest võlausaldajate kui terviku põhihuvide järgimise põhjalikul hindamisel, et suurendada võimalikul määral nende nõuete sissenõudmist, mida teeb sõltumatu ja erapooletu õigusasutus pankrotimenetluse raames, kohaldades konkreetsele juhtumile üldisi seadusest tulenevaid pankrotieeskirju, mida põhjendab pankrotimenetluse sisu, kuid ühelt poolt ka vajadus lahendada paljude võlausaldajate õiguste ja huvide kattumine ning teiselt poolt vara piiratus (ühisvara).

([54]) Fortischemi 19. detsembril 2019. aastal esitatud teave.

([55]) 4. detsembril 2019. aastal esitatud teave, milles viidatakse SRSi 27. augustil 2013. aastal esitatud teabele.

(62) Seoses teise punktiga väidab SRS, et haldur koostas analüüsi kui kvalifitseeritud faktidest lähtuva aluse pädeva organi otsuse tegemiseks ja esimese riigihanke hindamiseks. Analüüsis järeldati, et ainus viis pankrotivara võõrandamiseks, mis tooks kaasa halduri registreeritud nõuete (pankrotieelsed nõuded) vähemalt osalise rahuldamise, oli müüa äriühing tegevust jätkava ettevõttena. Alternatiivid mitte ainult ei oleks toonud kaasa pankrotieelsete nõuete rahuldamist, vaid tekitanuks ka märkimisväärseid lisakulusid, mis tuleb rahuldada eelisjärjekorras, näiteks nõuded pankrotivara suhtes, mida lõpuks samuti ei rahuldataks. Järelikult tooksid alternatiivid lisaks pankrotieelsetele nõuetele kaasa täiendavad (pankrotijärgsed) nõuded, mida samuti ei rahuldataks.

(63) Slovakkia kordab oma seisukohta, ([56]) et avaliku sektori võlausaldajate tegevus oli kooskõlas turumajanduse tingimustes tegutseva võlausaldaja põhimõttega, sest nii võlausaldajate komitee liikmed kui ka tagatud nõuetega era- ja avaliku sektori võlausaldajad olid arvamusel, et kui haldurile antaks juhis jätkata NCHZ tegevust, oleks sissenõudmise määr kahtlemata kõrgem. Slovakkia märgib, et Slovakkia pankrotiõiguses ei eristata sõnaselgelt era- ja avaliku sektori võlausaldajaid ega kohelda neid pankrotimenetluse eesmärkidel erinevalt.

(64) Slovakkia eristab pankrotimenetlustega seotud nõuete liike, mille jagab kahte kategooriasse: enne pankroti väljakuulutamist tekkinud ja pankrotihalduri juures registreeritud nõuded (edaspidi „pankrotieelsed nõuded“) ning pärast pankroti väljakuulutamist tekkinud nõuded (edaspidi „pankrotijärgsed nõuded“). Pankrotijärgsed nõuded on i) nõuded pankrotivara suhtes (*pohľadávky proti podstate*) või ii) äriühingu tegevusest tulenevad nõuded (*pohľadávky z prevádzkovania podniku*).

(65) Nõuded pankrotivara suhtes on pankrotivarade valitsemise ja likvideerimisega seoses tekkivad nõuded, sealhulgas halduri tasu. Need hõlmavad ka makse, tasusid, lõive, tervise- ja sotsiaalkindlustusmakseid, palku ja muid personalikulusid ning halduri töötasu. Kui äriühingut käitab haldur, käsitletakse neid nõudeid äriühingu käitamisest tulenevate nõuetena. Nõuded pankrotivara suhtes rahuldatakse likvideerimisjaotistest enne pankrotieelsete nõuete rahuldamist.

(66) Äriühingu käitamisest tulenevad nõuded tekivad seoses pankrotis äriühingu tegevusega pärast pankroti väljakuulutamist. Tegevusest tulenevad nõuded rahuldatakse äriühingu tegevusega teenitavatest tuludest. Kui pärast tegevuse lõppu ei ole tulud piisavad, et rahuldada äriühingu tegevusest tulenevaid nõudeid, rahuldatakse need samal viisil kui nõuded pankrotivara suhtes, nimelt likvideerimisjaotistest.

(67) Seega rahuldatakse pankrotijärgsed nõuded (nii nõuded pankrotivara suhtes kui ka tegevusest tulenevad nõuded) enne pankrotieelseid nõudeid. Slovakkia väitel tuleb seetõttu pankrotijärgsed nõuded tulude graafiku alusel täies mahus rahuldada enne pankrotieelsete nõuete rahuldamist.

## 4. **MEETME HINDAMINE**

### 4.1. **Riigiabi olemasolu**

(68) ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 kohaselt on igasugune liikmesriigi poolt või riigi ressurssidest ükskõik missugusel kujul antav abi, mis kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi, soodustades teatud ettevõtjaid või teatud kaupade tootmist, ja mis kahjustab liikmesriikidevahelist kaubandust, siseturuga kokkusobimatu. Need tingimused on kumuleeruvad. Kui mõni neist ei ole täidetud, ei kvalifitseeru kõnealune meede riigiabina ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses.

(69) Selleks et meede liigituks abiks selle sätte tähenduses, peavad seega olema täidetud järgmised kumulatiivsed tingimused: i) meede peab olema seostatav riigiga ja rahastatud riigi ressurssidest; ii) see annab abisaajale eelise; iii) see eelis peab olema valikuline ning iv) meede peab kahjustama või ähvardama kahjustada konkurentsi ning liikmesriikidevahelist kaubandust.

([56]) Slovakkia 14. veebruaril 2020. aastal esitatud teave.

(70) Käesoleva juhtumi tingimustes on asjakohane, et hinnatakse vaid riigiga seostatavuse ja majanduseelise tingimusi, sest nendest ühe puudumise korral ei liigitu meede riigiabiks ja seega ei ole vaja hinnata ELi toimimise lepingu artikli 107 lõikes 1 loetletud teiste kriteeriumide täitmist.

4.2. **Seostatavus**

(71) Nagu on üksikasjalikumalt kirjeldatud põhjendustes (23)–(45), siis pärast seda, kui strateegilise tähtsusega äriühingute seadust alates 31. detsembrist 2010 NCHZ suhtes enam ei kohaldatud, ei olnud halduril enam juriidilist kohustust jätkata äriühingu tegevust. Kuna pankrotistunud NCHZ tegevuskulud olid suuremad kui tulud, teavitas haldur pankrotiseaduse alusel sellest pädevat organit (organi koosseisu kohta vt põhjendused (18)–(22)) ja esitas pädevale organile heakskiitmiseks juhise, millega kohustati haldurit jätkama NCHZ tegevust.

(72) Võlausaldajate komitee ja tagatud nõuetega võlausaldajate 26. jaanuari 2011. aasta ühisel koosolekul kiitsid kõik komitee avaliku ja erasektori võlausaldajad heaks haldurile antava juhise jätkata NCHZ tegevust ja kõik koosolekul viibinud tagatud nõuetega avaliku ja erasektori võlausaldajad olid selle juhise heakskiitmise poolt (vt põhjendus (38)). Komisjoni kontrollitud 26. jaanuari 2011. aasta koosoleku protokoll kinnitab, et iga tagatud nõuetega võlausaldaja tegi sellel koosolekul oma arvamuse eraldi teatavaks. Olgugi et seaduse järgi peab ettepanekut toetama ainult enamik võlausaldajate komitee liikmetest, selgus, et ükski nendest liikmetest ei lükanud tagasi haldurile antavat juhist. Ka ei väljendanud ükski tagatud nõuetega võlausaldaja vastuseisu sellise juhise heakskiitmisele. Seega leiti, et pädevas organis esindatud võlausaldajate otsus oli ühehäälne.

(73) Nagu kirjeldatud põhjenduses(20), ei leitud võlausaldajate komiteesse kuuluvatel erasektori võlausaldajatel peale INVEST-KREDIT, s.r.o olevat kapitaliseoseid NCHZ omanikuga.

(74) Lisaks leiti, et ükski tagamata nõuetega (avaliku või erasektori) võlausaldaja ei vaidlustanud pankrotikohtus võlausaldajate komitee otsust jätkata NCHZ tegevust (vt põhjendus(40)), hoolimata õigusest seda teha.

(75) Pädeva organi liikmena kiitis pankrotikohus 17. veebruari 2011. aasta kohtumäärusega ilma sisuliste muudatusteta ([57]) heaks kõnealuse haldurile antava juhise, mis muutus seega kooskõlas pankrotiseaduse paragrahvi 83 lõikega 4 haldurile siduvaks.

(76) NCHZ tegevuse jätkumine pärast strateegilise tähtsusega äriühingute seaduse aegumist põhines seega võlausaldajate komiteest (peamiselt eraettevõtjad), tagatud nõuetega võlausaldajatest (peamiselt avaliku sektori üksused) ja pankrotikohtust koosneva pädeva organi otsusel.

(77) Sellest järeldub, et nii võlausaldajate komitee ja tagatud nõuetega võlausaldajate 26. jaanuari 2011. aasta seisukohad (pankrotikohus 26. jaanuari 2011. aasta seisukohtade tegemisel ei osalenud) kui ka pankrotikohtu 17. veebruari 2011. aasta määrus olid pankrotihaldurile antava juhise heakskiitmisel olulised. Nimelt moodustasid need koos pädeva organi otsustusprotsessi, mille tulemusel anti ühiselt haldurile juhis jätkata NCHZ tegevust.

(78) Komisjon leiab, et haldurile antava ja NCHZ tegevuse jätkamist käsitleva juhise üle otsustas pädev organ kui kollektiivne üksus (sealhulgas pankrotikohus), vastupidiselt arvamustele, et otsuse tegi Trenčíni kohus üksi (SRSi ja AlzChemi arvamus) või et juhis tulenes võlausaldajate otsusest (Fortischemi arvamus). Lihtsalt pankrotikohus tegi lõpliku otsuse 17. veebruaril 2011, kui pädeva organi teised liikmed olid pärast pankrotiseaduses ette nähtud menetlust väljendanud oma arvamusi juhise kohta (vt põhjendus (42)), kusjuures juhtumi konkreetsetes tingimustes, kus haldurile antava juhise kiitsid heaks pädeva organi kõik teised liikmed, ei olnud pankrotikohtul alust kavandatud juhist tagasi lükata.

([57]) Komisjon vaatas 17. veebruari 2011. aasta kohtumääruse läbi ja leidis, et ainus muudatus oli mittesisuline ja puudutas konkreetse õigusnormi viite parandust.

(79) Seoses teatavate võlausaldajate võimaliku vetoõigusega selgus ametlikust uurimismenetlusest, et võlausaldajate komitee ühelgi liikmel ega ühelgi tagatud nõuetega võlausaldajal ei olnud pankrotiseaduse alusel vetoõigust. Vetoõiguste olemasolule viitavad AlzChemi väited osutusid põhjendamatuks, sest nende olemasolu kinnitavaid tõendeid ei esitatud. Teiste huvitatud isikute esitatud teabest on hoopis selge, et ükski tagatud nõuetega avaliku või erasektori võlausaldaja üksi ei oleks saanud blokeerida haldurile antava juhise heakskiitmist.

(80) Pankrotiseaduse paragrahvi 83 lõike 4 kohaselt on kohtumäärus pankrotihaldurile siduv (vt põhjendus (42)). See tähendab, et olukorras, kus pankrotikohus on pädeva organi liige, ei ole pankrotihaldurile siduv võlausaldajate (ei võlausaldajate komitee ega tagatud nõuetega võlausaldajate) otsus pankrotihaldurile antava juhise kohta, vaid talle on siduv ainult pankrotikohtu määrus. Pealegi ei ole kohtule selle määruse andmisel siduvad üksikute tagatud nõuetega võlausaldajate eriarvamused ja kohus ei pea neid järgima: ta võib heaks kiita esitatud juhise isegi selliste teistsuguste seisukohtade korral, kui juhis vastab mõjutatud võlausaldajate õigustatud huvidele (põhjendus (42)). Sellest lähtub, et isegi kui üks või mitu tagatud nõuetega võlausaldajat väljendas vastuseisu pankrotihaldurile antava juhise heakskiitmisele selle ettepaneku sõnastuses, ei tähendaks see automaatselt, et sellist juhist ei saa heaks kiita. Järelikult ei saanud üksikud tagatud nõuetega võlausaldajad vetostada juhise vastuvõtmist ehk juhist blokeerida lihtsalt selle vastuvõtmisest keeldumisega.

(81) Eelkõige ei kinnitatud tagatud nõuetega võlausaldajate vetoõiguse tulenemist asjaolust, et kõik tagatud nõuetega võlausaldajad osalesid otsustamises. Iga tagatud nõuetega pankrotieelse võlausaldaja õigus väljendada arvamust ja osaleda otsustamises ei saa tähendada, et tal on vetoõigus, kui puuduvad muud sellekohased normid. On õige, et erinevalt võlausaldajate komiteest, mis oli kollektiivne valitud organ (vt põhjendused (18) ja (20)), ei olnud tagatud nõuetega võlausaldajad esindatud kollektiivses organis, vaid iga tagatud nõuetega võlausaldaja kuulus pädevasse organisse iseseisvalt seoses iga eraldiseisva pankrotivaraga (vt põhjendus (21)). Vastupidiselt aga AlzChemi väitele (vt põhjendus (46)) ei tähenda iga tagatud nõuetega võlausaldaja liikmesus pädevas organis automaatselt seda, et ta võiks blokeerida pädeva organi otsuse. Teisisõnu ei saa tagatud nõuetega võlausaldajate vetoõigust tuletada asjaolust, et igaüks neist oli pädeva organi liige.

(82) Komisjon kontrollis ka AlzChemi väidet, et pankrotiseaduse süstemaatilisel tõlgendamisel on selles seaduses leitav tagatud nõuetega võlausaldajate vetoõigus. Pankrotiõiguse paragrahvides, millele AlzChem oma väite rajab, käsitletakse tagatud nõuetega võlausaldajate õigusi pankrotimenetluses. Vetoõigust nendes ette ei nähta.

(83) Võlausaldajate komitee otsused võeti vastu häälteenamusega ning tagatud nõuetega võlausaldajad tegid oma seisukoha teatavaks individuaalselt, kuid ilma vetoõiguseta. Seega, kuigi võlausaldajate komitee liikmetel oli võimalik takistada NCHZ tegevuse jätkamist ja tagatud nõuetega võlausaldajatel oli võimalik väljendada oma vastuseisu sellise juhise heakskiitmisele, ei oleks ükski riigiasutus saanud oma huvidest lähtuvalt võlgade edasist kuhjumist peatada ka siis, kui neil selline huvi oleks olnud.

(84) Järelikult ei olnud ei avaliku ega erasektori võlausaldajatel võimalik vetostada NCHZ tegutsemist teisel pankrotiperioodil. NCHZ tegevuse jätkamise otsuse tegi pädev organ kollektiivse üksusena ja ükski era- või avaliku sektori võlausaldaja kui pädeva organi liige ei oleks üksi saanud blokeerida NCHZ tegevuse jätkamise otsust.

(85) Samuti tuleb kokkuvõttes tagasi lükata AlzChemi väide, et otsus jätkata NCHZ tegevust on seostatav Slovakkiaga, arvestades, et neli riigi omanduses olevat tagatud nõuetega võlausaldajat otsustasid mitte kasutada oma vetoõigusi.

(86) On ka väidetud, et otsus jätkata NCHZ tegevust on seostatav Slovakkiaga, arvestades et 2011. aasta veebruaris kinnitas otsuse ja muutis selle siduvaks Trenčíni kohus. Kui põhimõtteliselt ei saa välistada, et meedet võib pidada ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiga seostatavaks otsuseks riigikohtu otsuse tõttu, ([58]) eristavad põhjendustes (88)–(92) hinnatavad üksikasjad pankrotikohtu seotuse kohta käesoleva juhtumiga seda juhtumitest, kus riigiga seostatavus on tuvastatud riigikohtu otsuse põhjal.

(87) Ametlikust uurimismenetlusest ilmnes, et 2011. aasta veebruaris tegutses pankrotikohus pädeva organi liikmena pankrotiseaduses selgesti määratletud rollis. Seega uuris komisjon pankrotikohtu kui pankrotiseaduse paragrahvi 83 lõike 4 kohase pädeva organi liikme rolli.

(88) Pankrotikohus oli NCHZ tegevuse jätkumise üle otsustava kollektiivse organi liikmena erilises positsioonis. See ei tegutsenud õigusemõistja tavalises pädevuses kui kohus, mille poole pöördutakse autoriteetse otsuse saamiseks; selle roll oli hoopis tagada, et haldurile antav juhis vastab mõjutatud võlausaldajate seisukohtadele ja õigustatud huvidele (vt põhjendused (42) ja (43)). See on kooskõlas pankrotikohtu üldise rolliga pankrotimenetlustes, s.o tegutseda eesmärgiga rahuldada suurim määr võlausaldajate nõudeid (vt põhjendus (19)).

(89) Kui pankrotihaldurile antav juhis esitatakse pankrotikohtule heakskiidu saamiseks, nagu märgitud põhjenduses (42), võib pankrotikohus juhise kas heaks kiita või otsustada edasise tegevuse üle kohtumäärusega. Samas põhjenduses täpsustatakse, et kohtumääruse andmisel võtab pankrotikohus arvesse mõjutatud võlausaldajate õigustatud huve ja nende avaldusi ning pädeva organi teiste liikmete avaldusi.

(90) Nagu kirjeldatud põhjenduses (43), uuris pankrotikohus haldurile andmiseks kavandatud juhist, lähtudes mõjutatud võlausaldajate õigustatud huvidest ning nende ja pädeva organi teiste liikmete avaldustest. See tähendas, et pankrotikohus võttis arvesse võlausaldajate komitee ja kõigi üksikute tagatud nõuetega võlausaldajate (sealhulgas kõigi tagatud nõuetega avaliku sektori võlausaldajate) avaldusi ja majandusanalüüsi sisu, milles leiti, et NCHZ tegevuse peatamine näis kõige vähem eelistatud variant pankroti võlausaldajate nõuete rahuldamiseks, arvestades tegevuse peatamisega seotud kulusid.

(91) Kuigi on tõsi, et kohtumäärus muutis juhise pankrotihaldurile siduvaks, ei olnud juhtumi konkreetsetes tingimustes pankrotikohtul alust kavandatud juhise tagasilükkamiseks. Olukorras, kus kõik võlausaldajad, kellest enamik on erasektoris, otsustavad sõnaselgelt, et nende majanduslikes huvides on võimaldada maksejõuetul äriühingul tegevust jätkata, ei ole nende otsus seostatav riigiga lihtsalt sellepärast, et pankrotikohus selle seejärel kinnitab ja siduvaks muudab.

(92) Pankrotikohtu otsus viitab asjaolule, et otsus jätkata NCHZ tegevust oli võlausaldajate parimates huvides. Sellega seoses nõustus kohus pädeva organi kõigi teiste tagatud ja tagamata nõuetega avaliku ja erasektori liikmete seisukohtadega ning pankrotihalduri esitatud ettepanekuga; ükski nendest osalejatest ei väljendanud alternatiivset arvamust, et NCHZ tegevus tuleks peatada. Kohtupraktika kohaselt on ELi toimimise lepingu artikli 107 lõikega 1 „silmas peetud liikmesriikide otsuseid, millega ettevõtjatele või teistele isikutele antakse riigi enda majanduslikke ja sotsiaalseid eesmärke silmas pidades ühepoolsete ja autonoomsete otsustega ressursse või eeliseid, mille eesmärk on aidata kaasa nimetatud majanduslike või sotsiaalsete eesmärkide saavutamisele“ ([59]). Sellega seoses puuduvad käesoleval juhul viited sellele, et pankrotikohus tegutses muude kui asjaomaste võlausaldajate huvide nimel ja et kohus ei tegutsenud täielikus kooskõlas võlausaldajate ja pankrotihalduri arvamusel majanduslikult kõige mõistlikuma lahendusega.

([58]) Vt sellega seoses 26. oktoobri 2016. aasta kohtuotsus DEI ja komisjon *vs.* Alouminion tis Ellados, C-590/14 P, EU:C:2016:797, punktid 59, 77 ja 81, ning 3. märtsi 2016. aasta kohtuotsus Simet *vs.* komisjon, T-15/14, EU:T:2016:124, punktid 38, 44 ja 45.

([59]) 27. märtsi 1980. aasta kohtuotsus Amministrazione delle finanze dello Stato *vs.* Denkavit italiana, EU:C:1980:100, punkt 31; 5. aprilli 2006. aasta kohtuotsus Deutsche Bahn *vs.* komisjon, T-351/02, EU:T:2006:104, punkt 100.

(93) Järelikult ei saa pädeva organi (mille liige oli ka pankrotikohus) otsust jätkata NCHZ tegevust pärast strateegilise tähtsusega äriühingute seaduse aegumist seostada riigiga, arvestades avaliku sektori võlausaldajate vetoõiguste puudumist ja pankrotikohtu erilist rolli.

(94) Samuti puuduvad viited sellele, et riik oleks püüdnud mõjutada erasektori võlausaldajate otsustusprotsessi. Nagu Üldkohus kinnitas, ([60]) ei olnud tõendeid, et 2011. aasta jaanuaris oleks NCHZ-l olnud poliitiline toetus ja et asjaomastel võlausaldajatel oleks tekkinud arvamus sellise toetuse olemasolu kohta. Eelkõige järeldati, et seda, et 2011. aasta jaanuaris ametis olnud uus Slovakkia valitsus ei tühistanud strateegilise tähtsusega äriühingute seadust, ei saa tõlgendada kui viidet sellele, et NCHZ-l oli valitsuse poliitiline toetus. Ühtlasi, isegi kui poliitiline toetus oli olemas aastatel 2009–2010 (strateegilise tähtsusega äriühingute seaduse tõttu) ja hiljem 2013. aastal, ei tähenda see, et poliitiline toetus oli olemas 2011. aasta jaanuaris.

(95) Käesoleval juhul tuleneb komisjoni uuritud pankrotikohtu 17. veebruari 2011. aasta määrusest (vt põhjendus (43)), et põhjused, mistõttu pankrotikohus pankrotihaldurile antava juhise heaks kiitis, olid järgmised: i) asjaolu, et võlausaldajate komitee võttis ühehäälselt ja vastuväideteta vastu korralduse koos haldurile antava juhisega jätkata NCHZ tegevust ja samuti, et kõik kuus tagatud nõuetega võlausaldajat olid selle juhise poolt; ii) halduri koostatud majandusanalüüsis (vt põhjendus (29)) leiti, et NCHZ tegevuse peatamine oleks kõige vähem kasulik variant võlausaldajate nõuete rahuldamiseks, arvestades tegevuse lõpetamisega seotud kulusid; iii) kavandatud juhises ei olnud vastuolu ega konflikti mõjutatud võlausaldajate õigustatud huviga. Seega uuris pankrotikohus, kas juhis oli kooskõlas mõjutatud võlausaldajate kui terviku õigustatud huviga, vaatlemata eraldi iga võlausaldaja konkreetset olukorda ja hindamata mõju äriühingu REDQUEST LIMITED tehtud tagasilükatud nõudele.

(96) Pankrotikohtul oli pankrotiseaduse alusel põhimõtteliselt võimalus keelduda pankrotihaldurile kavandatud juhise andmisest. Nimelt oli pankrotikohtul olenevalt mõjutatud võlausaldajate konkreetsetest asjaoludest ja õigustatud huvidest ning nende võlausaldajate ja pädeva organi teiste liikmete avaldustest põhimõtteliselt võimalus juhist mitte heaks kiita, vaid edasise tegevuse üle ise otsustada. Ent olukorras, kus kõik pädevas organis esindatud võlausaldajad leidsid, et nende parimates majanduslikes huvides on lubada NCHZ-l edasi tegutseda, ja väljendasid seda seisukohta, ning sama arvamuse esitas pankrotihaldur, ei viita asjaolu, et kohus seda arvamust jagas, selle otsuse seostatavusele riigiga ainuüksi pankrotikohtu määruse siduvuse tõttu. Käesoleval juhul on piisavalt tõendeid, sealhulgas kõigi teiste asjaomaste osalejate positiivsed arvamused, et võlausaldajad pidasid NCHZ tegevuse jätkumist olevat oma parimates huvides, ja on ilmselge, et oma rolli täitmisel pidi pankrotikohus tegutsema NCHZ võlausaldajate huvides. Seevastu puuduvad igasugused tõendid, et pankrotikohus püüdis täita oma määruse vastuvõtmisega Slovakkia riigi eesmärke.

(97) Seetõttu järeldab komisjon, et NCHZ teisel pankrotiperioodil pädeva organi tehtud otsust ei saa pidada riigiga seostatavaks otsuseks ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses. Kuigi üks riigiabile viitavatest kumulatiivsetest tingimustest puudub, kontrollis komisjon siiski, kas kõnealune meede andis NCHZ-le majandusliku eelise, mida ta ei oleks muidu turutingimustel saanud, nagu kirjeldatakse allpool.

### 4.3. **Majanduslik eelis**

(98) Üldiselt majanduslikud tehingud, mida teeb avaliku sektori asutus (sh riigi osalusega äriühing) tavalistes turutingimustes, ei anna teisele osapoolele eelist ning seetõttu ei kujuta endast abi ([61]).

([60]) Vt Üldkohtu 13. detsembri 2018. aasta otsus AlzChem AG *vs.* komisjon, T-284/15, EU:T:2018:950, punktid 129, 130, 134 ja 142.

([61]) Vt punkt 74 komisjoni teatises 2016/C 262/01 riigiabi mõiste kohta ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses (ELT C 262, 19.7.2016, lk 1).

(99) Selleks et teha kindlaks, kas tehing sooritati tavapärastel turutingimustel, tuleb avaliku sektori asutuse tegevust võrrelda sarnases olukorras oleva hüpoteetilise eraettevõtja tegevusega (nn turumajanduse tingimustes tegutseva turuosalise test). Liidu kohtud on eri liiki majandustehingute jaoks välja töötanud selle testi konkreetsed liigid, eelkõige „eraõigusliku võlausaldaja kriteeriumi“ võlaga seotud tehingute jaoks ([62]) ja „turumajandusliku investeerimise põhimõtte“, et teha kindlaks majandusliku eelise olemasolu avaliku sektori omakapitali investeerimise juhtumites ([63]).

(100) Arvestades, et NCHZ tegevuse jätkumise üle otsustamisel osales avaliku sektori võlausaldajaid, kuid riigil ei olnud äriühingus aktsiaid, keskendutakse käesoleval juhul komisjoni hindamises tehingule hüpoteetilise ettevaatliku erasektori võlausaldaja vaatenurgast ([64]).

(101) Komisjon kontrollis halduri koostatud majandusanalüüsi, mis oli otsuse tegemise ajal kättesaadav võlausaldajatele ja pankrotikohtule, kes seda ka uurisid (vt põhjendused (33)–(36)). Analüüsis on kindlaks tehtud mitu võimalikku stsenaariumit ning võrreldud kulusid ja tulusid NCHZ võlausaldajate vaatenurgast. Eeskätt on analüüsis nimetatud, et NCHZ tegevuse katkestamine oleks toonud kaasa suured kulud, mille kogusumma on üle 48 miljoni euro. Lõviosa kuludest oli seotud kemikaalide tootmise rajatiste sulgemise ja keskkonnanõuetele vastava puhastamisega (ligikaudu 37,3 miljonit eurot) ning tööjõuga (kõikide seadusest tulenevate kohustuste täitmise korral 10,5 miljonit eurot). Samal ajal jäi üksikute varade müügiga teenitav eeldatav tulu vahemikku 47–52 miljonit eurot (võtmata arvesse seadmete lahtimonteerimise ja kõrvaldamise lisakulusid).

(102) Kuna pankrotimenetluse ajal NCHZ käitamisel tekkinud täitmata (avaliku ja erasektori) kohustused (esimese pankrotiperioodi lõpu poole 2010. aasta detsembri keskpaigaks ligikaudu 16 miljonit eurot) tuli rahuldada eelisjärjekorras, siis järelikult ei oleks NCHZ tegevuse katkestamise korral rahuldatud ühtki pankrotieelset nõuet. Analüüsis leitakse, et äriühingu müük tegevust jätkava ettevõttena oleks tõenäoliselt toonud kaasa pankrotieelsete nõuete rahuldamise suuremal määral võrreldes NCHZ tegevuse katkestamise stsenaariumiga, mispuhul tekiksid NCHZ tegevuse lõpetamisel märkimisväärsed lisakulud ja tegevuse taasalustamine oleks keeruline, kui mitte võimatu, sest osa tehnoloogiaseadmetest saaks tegevuse katkestamise korral parandamatult kahjustada (vt põhjendused (34) ja (36)).

(103) Analüüsis hinnati ka kolmandate isikute huvi NCHZ pakkumis(t)es osalemise vastu. Esimeses pakkumises esitas seitsmest huvitatud ostjast pakkumise summas 2 miljonit eurot ainult üks (äriühing M-ENERGO, s.r.o.). Haldur leidis, et ei ole selge, kas teine pakkumine meelitaks ligi rohkem huvitatud ostjaid. Kokkuvõttes järeldati analüüsis, et võlausaldajate huvides on jätkata NCHZ tegevust ja müüa äriühing kui tegevust jätkav ettevõte.

(104) Komisjon uuris ka NCHZ juhtkonna ettekannet (vt põhjendus (29) ja järgnev), mis oli võlausaldajatele ja pankrotikohtule otsuse tegemise ajal samuti kättesaadav. Ettekandes leiti, et NCHZ tegevuse katkestamise korral oleks äriühingu varade eeldatav tegelik väärtus vaid 15,5 miljonit eurot, mis muutis NCHZ tegevuse katkestamise võlausaldajate silmis vähem atraktiivseks. Ettekandes väidetakse ka, et ettevõtte saaks edukalt müüa pärast teatavate saneerimismeetmete võtmist (nt töötajate koondamine). Kokkuvõttes järeldati ettekandes, et võlausaldajatele oleks kõige parem, kui NCHZ müüdaks tegevust jätkava ettevõttena.

([62]) Euroopa Kohtu 22. novembri 2007. aasta otsus Hispaania *vs.* komisjon, C-525/04 P, EU:C:2007:698, punktid 59–60; Euroopa Kohtu 24. jaanuari 2013. aasta otsus Frucona *vs.* komisjon, C-73/11 P, EU:C:2013:32, punkt 72; Euroopa Kohtu 29. juuni 1999. aasta otsus DMTransport, C-256/97, EU:C:1999:332, punkt 30.

([63]) Vt nt Euroopa Kohtu 21. märtsi 1990. aasta otsus Belgia *vs.* komisjon („Tubemeuse“), C-142/87, EU:C:1990:125, punkt 29; Euroopa Kohtu 21. märtsi 1991. aasta otsus Itaalia *vs.* komisjon („Alfa Romeo“), C-305/89, EU:C:1991:142, punktid 18 ja 19; Üldkohtu 30. aprilli 1998. aasta otsus Cityflyer Express *vs.* komisjon, T-16/96, EU:T:1998:78, punkt 51; Üldkohtu 21. jaanuari 1999. aasta otsus Neue Maxhütte Stahlwerke ja Lech-Stahlwerke *vs.* komisjon, liidetud kohtuasjad T-129/95, T-2/96 ja T-97/96, EU:T:1999:7, punkt 104; Üldkohtu 6. märtsi 2003. aasta otsus Westdeutsche Landesbank Girozentrale ja Land Nordrhein-Westfalen *vs.* komisjon, liidetud kohtuasjad T-228/99 ja T-233/99, EU:2003:57, punkt 208.

([64]) Euroopa Kohtu 20. septembri 2017. aasta otsus komisjon *vs.* Frucona Košice, C-300/16 P, EU:C:2017:706, punkt 28.

(105) Seejärel nõustusid pädeva organi kõik tagatud ja tagamata nõuetega avaliku ja erasektori võlausaldajad nendel dokumentidel põhineva ettepanekuga tegevuse jätkamise kohta.

(106) Eespool kirjeldatust lähtudes leiab komisjon, et majandusanalüüsi koos juhtkonna ettekandega võeti nõuetekohaselt arvesse ja need moodustasid usaldusväärse aluse võlausaldajate ja pankrotikohtu otsustusprotsessile.

4.3.1. *Ühised kaalutlused*

(107) Nagu nähtub tabelist 1 (vt põhjendus (24)), olid suurimate pankrotijärgsete nõuetega avaliku sektori võlausaldajad sotsiaalkindlustusettevõte (*Sociálna poisťovňa*) ja üldise tervisekindlustuse ettevõte (*Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s.*). Põhjenduses (44) on kirjeldatud, et need ettevõtted ei olnud NCHZ tegevuse jätkamise üle otsustava pädeva organi liikmed. Seepärast ei olnud neil mingit võimalust otsuse tegemist otseselt mõjutada ja nad ei saanud takistada NCHZ tegevuse jätkamist.

(108) Põhjalikust uurimisest selgus ka, et pädevasse organisse kuuluvast neljast tagatud nõuetega avaliku sektori võlausaldajast (vt põhjendus (21)) olid ainult kaks avaliku sektori võlausaldajat, nimelt keskkonnafond ja Nováky linn, otseselt mures ohu pärast, et NCHZ võlgnevus nende ees kuhjub äriühingu tegevuse jätkumise korral veelgi. Tehti nimelt kindlaks, et Slovakkia garantii- ja arengupangal ega riigivarafondil ei olnud NCHZ tegevuse jätkumisest tulenevate nõuete suurenemise riski, sest neil ei olnud NCHZ pankrotiperioodil äriühinguga aktiivset ärisuhet.

(109) Sellega seoses leidis Üldkohus, et esialgses otsuses ei näidatud, et „majandusanalüüs tõstatas küsimuse võlausaldajate nõuete võimaliku suurenemise kohta juhul, kui NCHZ tegevus jätkub teisel maksejõuetuse perioodil“ ([65]). Seetõttu ei olnud ilmne, kuidas majandusanalüüsi komisjonipoolne kontroll erasektori võlausaldaja kriteeriumi alusel oli seotud esialgse otsuse põhjendusega 110, mis sisaldas hinnangut ohu kohta, et avaliku sektori võlausaldajate nõuded NCHZ vastu selle tegevuse jätkumise korral veelgi kuhjuvad ([66]). Sellest tuleneb, et majandusanalüüsi ja järelikult ka juhtkonna ettekannet tuleb kontrollida erasektori võlausaldaja kriteeriumi ja võlausaldajate otsuse mõistlikkuse alusel, sest nad teadsid, et nende nõuete hulk suureneb.

(110) Üldkohus leidis ka, et nõuete suurenemise riski tuleb hinnata asjakohasel ajahetkel, milleks on meetmete võtmise periood, ja hoiduda hilisemal olukorral põhinevast hindamisest ([67]). Üldkohtu sõnul „vaidlustatud otsusest ei ilmne [nud] võlausaldajate 26. jaanuari 2011. aasta koosolekul tehtud otsuse aegset [...] analüüsi tekkinud nõuete suurenemise riski taseme kohta“ ([68]).

(111) Kaks avaliku sektori võlausaldajat, kellel tekkis nõuete suurenemise risk, olid keskkonnafond ja Nováky linn (vt põhjendus (24)). Samas olid teisel pankrotiperioodil tekkinud lisanõuded enamjaolt otseselt seotud NCHZ esimese, mitte teise pankrotiperioodi tegevusega (vt põhjendus (130) ja järgnev ning põhjendus (141) ja järgnev). Lisaks pidid nii Nováky linn kui ka keskkonnafond suutma otsuse tegemise ajal prognoosida lisanõuete kuhjumist. Ligikaudset summat oleks olnud lihtne määrata, sest tegemist oli maksude ja tasudega ning igal aastal korduvate maksetega. Seepärast pidi nendele võlausaldajatele olema nende NCHZ vastu tekkinud nõuete suurenemise risk teada 26. jaanuaril 2011 NCHZ tegevuse jätkamise üle otsustamise ajal. Nimelt võinuks nad tuletada riski summa

([65]) Vt Üldkohtu 13. detsembri 2018. aasta otsus AlzChem AG *vs.* komisjon, T-284/15, EU:T:2018:950, punktid 216–217.
([66]) Vt Üldkohtu 13. detsembri 2018. aasta otsus AlzChem AG *vs.* komisjon, T-284/15, EU:T:2018:950, punktid 216–217.
([67]) Vt Üldkohtu 13. detsembri 2018. aasta otsus AlzChem AG *vs.* komisjon, T-284/15, EU:T:2018:950, punkt 218.
([68]) Vt Üldkohtu 13. detsembri 2018. aasta otsus AlzChem AG *vs.* komisjon, T-284/15, EU:T:2018:950, punkt 221.
Mõiste „vaidlustatud otsus“ tähendab „esialgset otsust“, mida kasutatakse käesolevas otsuses.

juhtkonna ettekandest, milles esitati Nováky linna ja riigi tulude hinnanguline langus NCHZ tegevuse lõpetamise korral (vt põhjendus (32)) ja millest võis näha, millised lisanõuded (ja millises summas) Nováky linnal ja keskkonnafondil tekiksid NCHZ tegevuse jätkumise korral. Samamoodi ei saanud nad eirata, et võrreldes tõenäolise väljavaatega kaotada likvideerimise korral kõik oma pankrotieelsed nõuded, oleksid lisanõuded oma ulatuselt piiratud. Üksiti pidid mõlemad võlausaldajad olema teadlikud nende täiendavate (s.o pankrotijärgsete) nõuete eeliskohtlemisest. Järelikult oli majandusanalüüs, mida täiendas juhtkonna ettekanne, nende otsuse tegemisel oluline teabeallikas ja otsuse usaldusväärne alus.

(112) Nagu selgitatud põhjenduses (19) koosnes võlausaldajate komitee ühest avaliku sektori ja neljast erasektori tagamata nõuetega võlausaldajast, kes kõik toetasid ettepanekut tegevust jätkata. Põhjenduses (37) esitatud selgituse kohaselt olid võlausaldajate komitee liikmed kohustatud tegutsema kõigi tagamata nõuetega võlausaldajate ühistes huvides. See tähendab, et nad olid kohustatud tegutsema mitte ainult võlausaldajate komitees esindatud võlausaldajate, vaid kõigi tagamata nõuetega pankrotieelsete võlausaldajate huvides. Seega leitakse vastupidiste tõendite puudumise tõttu, et otsus jätkata teisel pankrotiperioodil NCHZ tegevust oli tagamata nõuetega pankrotieelsete võlausaldajate huvides.

(113) Sellega seoses tuleb meenutada, et Üldkohus lükkas tagasi AlzChem AG esitatud väite, et pädevasse komiteesse kuuluvate avaliku sektori võlausaldajate hääletus mõjutas sellesse komiteesse kuuluvaid erasektori võlausaldajaid. Kohus märkis, et AlzChem AG ei esitanud oma väidete toetuseks tõendeid ja tuleb eeldada, et erasektori võlausaldajad tegutsesid oma huvidest lähtuvalt ([69]).

4.3.2. *Iga üksiku NCHZ avaliku sektori võlausaldaja majandusliku eelise puudumine*

(114) Komisjon on eraldi hinnanud iga pädevasse organisse kuulunud avaliku sektori võlausaldaja (vt põhjendus (21)) konkreetset olukorda ja seda, kas nende käitumine vastas erasektori võlausaldaja kriteeriumile. Üldkohus leidis, et erasektori võlausaldaja kriteeriumi kohaldamisel tuleb uurida avaliku sektori võlausaldajate individuaalset olukorda ja arvesse tuleks võtta nende iseomaseid tunnuseid, eriti seda, kas nad on eelisvõlausaldajad või tagamata nõuetega võlausaldajad; sellest järeldub, et avaliku sektori võlausaldajaid ei tohiks pidada üheks ainsaks üksuseks ([70]). Kohus viitas ka vajadusele võtta arvesse erasektori võlausaldajat, kelle olukord on kõige lähedasem avaliku sektori võlausaldaja olukorrale ja kes soovib saada tagasi summasid, mida võlgneb talle võlgnik.

(115) Komisjon ei hinda nende avaliku sektori võlausaldajate olukorda, kes pädevasse organisse ei kuulunud. See puudutab eriti sotsiaalkindlustusettevõtet ja üldise tervisekindlustuse ettevõtet, kes olid pankrotimenetluses tekkinud suurimate nõuetega avaliku sektori võlausaldajad (vt tabel 1, põhjendus (24)). Need võlausaldajad ei saanud otseselt sekkuda NCHZ tegevuse jätkamisega seotud otsustusprotsessi, seega ei olnud neil otsest sõnaõigust NCHZ tegevuse jätkamise üle otsustamisel (vt põhjendus (44)). Sellega seoses lükkas Üldkohus tagasi AlzChemi väited, et i) sotsiaalkindlustusettevõte oleks pankrotikohtus saanud ja pidanud sekkuma, et vaidlustada NCHZ tegevuse jätkamine ning et ii) asjaolu, et äriühing oli täiendava kahju vältimiseks kasutanud kõiki selle käsutuses olevaid

([69]) Üldkohtu 13. detsembri 2018. aasta otsus AlzChem AG *vs.* komisjon, T-284/15, EU:T:2018:950, punkt 143.

([70]) Vt Üldkohtu 13. detsembri 2018. aasta otsus AlzChem AG *vs.* komisjon, T-284/15, EU:T:2018:950, punktid 188, 190 ja 192 (vt väljavõtted allpool). Vt ka Üldkohtu 11. juuli 2002. aasta otsus HAMSA *vs.* komisjon, T-152/99, EU:T:2002:188, punktid 166–172; Üldkohtu 17. mai 2011. aasta otsus Buczek Automotive *vs.* komisjon, T-1/08, EU:T:2011:216, punkt 84.
Kohus otsustas, et: „[...] nähtub 11. juuli 2002. aasta kohtuotsusest HAMSA *vs.* komisjon (T-152/99, EU:T:2002:188), eriti selle otsuse punktidest 166–172, et liidu kohus nägi ette iga avaliku sektori võlausaldaja individuaalse olukorra analüüsi eelkõige selle põhjal, kas nad on tagamata nõuetega või tagatud nõuetega võlausaldajad, et teha sisuliselt kindlaks, kas nende tehtav valik läheb kaugemale sellest, mis on põhjendatud äriliste nõuetega või kas seda võiks selgitada soov anda asjaomasele ettevõttele eelis. Sellest tuleneb, et liidu kohus leidis, et avaliku sektori võlausaldajaid ei oleks tulnud pidada üheks ainsaks üksuseks, vaid arvesse oleks tulnud võtta neile iseomaseid tunnuseid.“ Samuti „[...] tuleb sedastada, et 11. juuli 2002. aasta kohtuotsuse HAMSA *vs.* komisjon (T-152/99, EU:T:2002:188, punktid 168 ja 170) kaalutlusi korrati 17. mai 2011. aasta kohtuotsuses Buczek Automotive *vs.* komisjon (T-1/08, EU:T:2011:216, punkt 84)“. Viimaseks „[...] juhtis Euroopa Kohus tähelepanu vajadusele võtta eraõigusliku võlausaldaja põhimõtte kohaldamisel arvesse erasektori võlausaldajat, kelle olukord on kõige lähedasem avaliku sektori võlausaldaja olukorrale ja kes soovib saada tagasi summasid, mida võlgneb talle rahalistes raskustes olev võlgnik, mis tähendab, et riiki ei ole vaja käsitada üheainsa võlausaldajana, mis koondab kõiki asjaomaseid avaliku sektori võlausaldajaid.“

vahendeid, ei vabastanud Slovaki Vabariiki vastutusest vältida muude vahendite abil talle võlgnetavate summade jätkuvat kuhjumist ([71]). Üldkohus otsustas, et pankrotiseaduse sätetest, eelkõige paragrahvi 83 lõikest 4 ei ilmnenud, et juhtumi asjaoludel võinuks sotsiaalkindlustusettevõte sekkuda NCHZ tegevuse jätkumisega seotud otsustusprotsessi pankrotikohtus, ja seega järeldas, et sotsiaalkindlustusettevõttel ei olnud sellist võimalust sekkumiseks ([72]).

4.3.2.1. Slovakkia garantii- ja arengupank

(116) Slovakkia garantii- ja arengupank (edaspidi „pank“) oli NHCZ üks kuuest tagatud nõuetega võlausaldajast, kelle tagatud pankrotieelne nõue summas ligikaudu 750 000 eurot põhines laenulepingul.

(117) Nagu mainitud põhjenduses (108) ei olnud pangal NCHZga pankrotiperioodil aktiivset ärisuhet. Sellel ei olnud NCHZ vastu pankrotijärgseid nõudeid ega NCHZ tegevuse jätkumisest tulenevate kohustuste suurenemise riski: selle nõuded ei saanud suureneda ainult NCHZ tegevuse jätkumise tõttu.

(118) Sellega seoses leiab komisjon, et majandusanalüüs ja NCHZ juhtkonna ettekanne, mis olid pangale 2011. aasta jaanuaris otsuse tegemise ajaks kättesaadavad, moodustasid usaldusväärse aluse otsusele panga toetuse andmiseks. Nagu kirjeldatud põhjendustes (101)–(104), selgus nendest dokumentidest, et NCHZ tegevuse jätkumine ja müük tegevust jätkava ettevõttena (millel oli huvitatud ostja) (põhjendus (103)) oli võlausaldajate, seega ka panga parimates huvides.

(119) Lisaks leiti, et i) esimesel pankrotiperioodil NCHZ tegevusest tulenevate rahuldamata nõuete summa oli 2010. aasta detsembri keskpaiga seisuga ligikaudu 16 miljonit eurot, millel oli pankrotieelsete nõuete ees prioriteet (põhjendus (33)), ning ii) NCHZ tegevuse katkestamise kulude katmiseks on vaja peaaegu kogu tulu (olenevalt stsenaariumist) NCHZ varade müügist (põhjendus (34)). See vähendas märkimisväärselt pankrotieelsete nõuete rahuldamise tõenäosust likvideerimist hõlmava stsenaariumi korral.

(120) Seda arvestades oli mõistlik eeldada, et likvideerimise korral ei rahuldataks panga ühtki pankrotieelset nõuet. Sellel ajal Slovakkia garantii- ja arengupangale kättesaadava teabe põhjal võis pank leida, et on paremas olukorras tegevuse jätkamise korral võrreldes kõigi oma nõuete kaotamisega likvideerimise puhul.

(121) Eespool kirjeldatu põhjal leiab komisjon, et Slovakkia garantii- ja arengupanga otsuse toetada NCHZ tegevuse jätkamist oleks teinud ka mõistlik ja hoolas erasektori võlausaldaja ning see vastas seetõttu turutingimustele.

4.3.2.2. Riigivarafond

(122) Riigivarafond oli NHCZ tagatud nõuetega võlausaldaja, kelle pankrotieelne nõue NHCZ vastu summas ligikaudu 17,85 miljonit eurot põhines erastamisega seotud kohustustel. Samal ajal oli see võlausaldajate komitees nelja tagamata nõuetega erasektori võlausaldaja kõrval ainus avaliku sektori võlausaldaja, kes esindas tagamata nõuetega võlausaldajaid (vt põhjendus (19)).

(123) Võlausaldajate komitee kõik tagamata nõuetega pankrotieelsed võlausaldajad, sealhulgas riigivarafond, toetasid NCHZ tegevuse jätkamist ja neil oli juriidiline kohustus tegutseda mitte ainult võlausaldajate komiteesse kuuluvate võlausaldajate, vaid kõigi tagamata nõuetega pankrotieelsete võlausaldajate huvides. Riigivarafond, mis oli ka tagatud nõuetega võlausaldaja, väljendas samal ajal, et on tegevuse jätkamise poolt.

([71]) Üldkohtu 13. detsembri 2018. aasta otsus AlzChem AG *vs.* komisjon, T-284/15, EU:T:2018:950, punktid 145–152.
([72]) Üldkohtu 13. detsembri 2018. aasta otsus AlzChem AG *vs.* komisjon, T-284/15, EU:T:2018:950, punktid 151–152.

(124) Nagu mainitud põhjenduses (108) ei olnud riigivarafondil NCHZga pankrotiperioodil aktiivset ärisuhet. Sellel ei olnud NCHZ vastu pankrotijärgseid nõudeid ega NCHZ tegevuse jätkumisest tulenevate kohustuste suurenemise riski: selle nõuded ei saanud suureneda ainult NCHZ tegevuse jätkumise tõttu.

(125) Selles kontekstis moodustasid riigivarafondile 2011. aasta jaanuaris otsuse tegemise ajaks kättesaadavad majandusanalüüs ja NCHZ juhtkonna ettekanne usaldusväärse aluse otsuse toetamiseks. Nagu kirjeldatud põhjendustes (101)–(104), selgus nendest dokumentidest, et NCHZ tegevuse jätkumine ja müük tegevust jätkava ettevõttena (millel oli huvitatud ostja) (põhjendus (103)) oli võlausaldajate, seega ka riigivarafondi parimates huvides.

(126) Lisaks leiti, et i) esimesel pankrotiperioodil NCHZ tegevusest tulenevate rahuldamata nõuete summa oli 2010. aasta detsembri keskpaiga seisuga ligikaudu 16 miljonit eurot, millel oli pankrotieelsete nõuete ees prioriteet (põhjendus (33)), ning ii) NCHZ tegevuse katkestamise kulude katmiseks on vaja peaaegu kogu tulu (olenevalt stsenaariumist) NCHZ varade müügist (põhjendus (34)). See vähendas märkimisväärselt pankrotieelsete nõuete rahuldamise tõenäosust likvideerimist hõlmava stsenaariumi korral.

(127) Seda arvestades oleks hüpoteetiline võlausaldaja samas olukorras mõistlikult eeldanud, et likvideerimise korral ei rahuldataks riigivarafondi ühtki pankrotieelset nõuet. Sellel ajal riigivarafondile kättesaadava teabe põhjal võis fond mõistlikult leida, et on paremas olukorras tegevuse jätkamise korral võrreldes kõigi oma nõuete kaotamisega likvideerimise puhul.

(128) Eespool kirjeldatu põhjal leiab komisjon, et riigivarafondi otsuse hääletada NCHZ tegevuse jätkamise poolt oleks teinud ka mõistlik ja hoolas erasektori võlausaldaja ning see vastas seetõttu turutingimustele.

4.3.2.3. Keskkonnafond

(129) Keskkonnafond oli NHCZ tagatud nõuetega võlausaldaja, kellel oli NHCZ vastu laenulepingul põhinev tagatud pankrotieelne nõue summas ligikaudu 950 000 eurot ja tagamata pankrotieelne nõue summas ligikaudu 70 000 eurot (vt tabel 2, põhjendus (25)).

(130) Nagu mainitud põhjendustes (108) ja (111), oli keskkonnafondil NHCZ tegevuse jätkamisest tulenev kohustuste suurenemise risk ning nii esimesel kui ka teisel pankrotiperioodil tekkisid lisakohustused.

(131) Keskkonnafondi nõuded, mis tekkisid pärast NCHZ pankroti väljakuulutamist, tulenesid iga-aastase õhusaastetasu osalisest maksmata jätmisest. Kehtivate õigusnõuete järgi kehtestati tööstusettevõtetele eelmiste aastate kohta tasud, ([73]) võttes aluseks eelnenud aastal konkreetse tehase põhjustatud õhusaaste koguse.

(132) Ametlikust uurimisest selgus, et 2010. aasta õhusaastetasuks, mis kehtestati 2010. aasta mais keskkonnafondi nimel õhu saastamise eest 2009. aastal, määrati 192 454 eurot ja iga-aastase õhusaastetasu osalisest maksmata jätmisest tulenevad pankrotijärgsed nõuded moodustasid 2010. aasta lõpuks (esimese pankrotiperioodi lõpp) 222 954 eurot (vt põhjendus (26)). Need nõuded aga ei tulenenud NCHZ pankrotiaegsest tegevusest 2010. aastal, vaid 2009. aastal, kui NCHZ tegevus oli tagatud seadusega.

(133) Esiteks märgib komisjon, et õhusaastetasu summa oli suures ulatuses prognoositav, sest see oli seotud äriühingu tegevuse tasemega. Teiseks olid äriühingu pankrotiaegsest tegevusest tulenevad riigile tasutavad maksud prioriteetsemad kui pankrotieelsed nõuded.

([73]) See tuleneb muudetud saasteseadusest nr 401/1998.

(134) Seetõttu võis ka 2011. aastal eeldada, et NCHZ-l tekivad täiendavad õhusaastega seotud kohustused (2010. aasta kohta), isegi kui võlausaldajad otsustanuks 2011. aastal likvideerimise kasuks. Arvestades, et isegi likvideerimist hõlmava stsenaariumi korral ei oleks saanud tootmist kohe lõpetada, oleks NCHZ pealegi jätkanud saastamist ka siis, kui oleks toetatud likvideerimist hõlmavat stsenaariumit, nii et NCHZ oleks pidanud maksma heitetasu ka 2012. aastal. Võttes arvesse märkimisväärsete pankrotieelsete nõuete olemasolu, oli mõistlik, et keskkonnafond hääletas selle võlgniku edasi tegutsemise poolt.

(135) Eeltoodut arvesse võttes oleks NCHZ-l mõlema stsenaariumi puhul – äriühingu likvideerimine või tegevuse jätkamine ja äriühingu müük tegevust jätkava ettevõttena – tekkinud 2011. aastal ja tõenäoliselt 2012. aastal õhusaastega seotud lisakohustused, selle perioodi maksukohustus oleks olnud sama ning tasumata maksukohustus oleks tõenäoliselt olnud samas vahemikus, sest isegi tegevust jätkava ettevõtte müügi korral ei oleks olnud piisavalt vahendeid kõigi maksude tasumiseks.

(136) Lisaks leiti, et i) esimesel pankrotiperioodil NCHZ tegevusest tulenevate rahuldamata nõuete summa oli 2010. aasta detsembri keskpaiga seisuga ligikaudu 16 miljonit eurot, millel oli pankrotieelsete nõuete ees prioriteet (põhjendus (33)), ning ii) NCHZ tegevuse katkestamise kulude katmiseks on vaja peaaegu kogu tulu (olenevalt stsenaariumist) NCHZ varade müügist (põhjendus (34)). See vähendas märkimisväärselt pankrotieelsete nõuete rahuldamise tõenäosust likvideerimist hõlmava stsenaariumi korral.

(137) Seda arvestades oli mõistlik eeldada, et likvideerimise korral ei rahuldataks keskkonnafondi ühtki pankrotieelset nõuet. Sellel ajal keskkonnafondile kättesaadava teabe põhjal võis fond leida, et on paremas olukorras tegevuse jätkamise korral võrreldes kõigi oma nõuete kaotamisega likvideerimise puhul.

(138) Sellega seoses leiab komisjon, et majandusanalüüs ja NCHZ juhtkonna ettekanne, mis olid keskkonnafondi käsutuses 2011. aasta jaanuaris hääletuse ajaks, moodustasid usaldusväärse aluse otsuse toetamiseks. Nagu kirjeldatud põhjendustes (101)–(104), järeldus mõlemast dokumendist, et NCHZ tegevuse jätkumine ja müük tegevust jätkava ettevõttena (millel oli huvitatud ostja) (põhjendus (103)) oli võlausaldajate, seega ka keskkonnafondi parimates huvides. Seetõttu olid keskkonnafondil, mille lisanõuded teisel pankrotiperioodil olid eelduste kohaselt väiksemad kui pankrotieelne nõue, kindlad põhjused tugineda oma otsuses halduri majandusanalüüsile ja juhtkonna ettekandele.

(139) Seega leiab komisjon, et keskkonnafondi otsuse hääletada NCHZ tegevuse jätkamise poolt oleks teinud ka mõistlik ja hoolas erasektori võlausaldaja ning see vastas seetõttu turutingimustele.

4.3.2.4. Nováky linn

(140) Nováky linn oli NHCZ tagatud nõuetega võlausaldaja, kelle pankrotieelne nõue NHCZ vastu summas ligikaudu 43 781 eurot põhines kinnisvaramaksuga seotud pandiõiguse registreerimisel.

(141) Nagu mainitud põhjendustes (108) ja (111), oli Nováky linnal risk, et pankrotiperioodil suurenevad NHCZ kohustused, ning tõepoolest tekkisid NCHZ-l peamiselt selle kinnisvaramaksu kohustusega seotud lisakohustused.

(142) Nováky linna nõuded, mis tekkisid pärast NCHZ pankroti väljakuulutamist, tulenesid iga-aastaste kinnisvaramaksude osalisest tasumata jätmisest. Kehtivate õigusnõuete järgi kehtestati maksud konkreetse aasta kohta ([74]) maa- ja hoonealuse ala põhjal (kategooriate lõikes eraldi).

([74]) See tuleneb muudetud kohalike maksude seadusest nr 582/2004.

(143) Nováky linna peamine nõue NCHZ vastu esimesel pankrotiperioodil oli kinnisvaramaks 2010. aasta kohta (mis kehtestati 2010. aasta märtsis) summas 523 793 eurot (vt põhjendus (27)). Kuna selle nõude puhul oli tegemist riikliku maksuga, käsitleti seda prioriteedina ja see rahuldati esimesel pankrotiperioodil osaliselt. Pankrotijärgsete nõuete summa oli 2010. aasta, s.o esimese pankrotiperioodi lõpuks 29 762 eurot (peamiselt NCHZ kinnisvaramaksu kohustus) (vt põhjendus (27)).

(144) Juhtkonna ettekandes nimetati iga-aastane tulu summas ligikaudu 572 000 eurot, mille Nováky linn kaotanuks NCHZ tegevuse lõpetamise korral (põhjendus (32)), mida võib teisest küljest pidada vastavaks teisel pankrotiperioodil tekkivatele hinnangulistele lisanõuetele.

(145) Otsuse tegemise ajal oli teada, et maksusumma, mille NCHZ võlgnes Nováky linnale, tuli tasuda igal aastal ning see ei olenenud NCHZ tegevuse jätkumisest, vaid põhines ainult äriühingule kuuluval maa- ja hoonepinnal. Seega oli prognoositav, et tasumata maksukohustus oleks nii likvideerimise kui ka tegevust jätkava ettevõtte müügi stsenaariumi korral sama, sest muude samaaegsete pankrotijärgsete võlausaldajate nõuete tõttu ei oleks olnud piisavalt vahendeid kõigi maksude tasumiseks.

(146) Samuti oli ebatõenäoline, et NCHZ-le kuuluv maapind hindamisperioodi ajal oluliselt muutuks. Maa müük oli vähetõenäoline, peamiselt keskkonnale avalduva märkimisväärse koormuse ja äriühingu maal toimuva tööstuskemikaalide tootmise tõttu. Oleks olnud äärmiselt spekulatiivne ja hüpoteetiline arvata, et ostja omandaks kogu tegevuskoha või osa sellest ja maksaks vähemalt osa kinnisvaramaksust. Seega oli NCHZ tegevus Nováky linna jaoks vaid erasektori võlausaldaja kriteeriumist lähtudes võlgnevuse poolest neutraalne.

(147) Seega märgib komisjon esiteks, et kinnisvaramaksude summa oli suures ulatuses prognoositav, sest see oli seotud äriühingu kasutatava maa- ja hoonepinnaga. Teiseks olid äriühingu pankrotiaegsest tegevusest tulenevad maksud prioriteetsemad kui pankrotieelsed nõuded.

(148) Lisaks leiti, et i) esimesel pankrotiperioodil NCHZ tegevusest tulenevate rahuldamata nõuete summa oli 2010. aasta detsembri keskpaiga seisuga ligikaudu 16 miljonit eurot, millel oli pankrotieelsete nõuete ees prioriteet (põhjendus (33)), ning ii) NCHZ tegevuse katkestamise kulude katmiseks on vaja peaaegu kogu tulu (olenevalt stsenaariumist) NCHZ varade müügist (põhjendus (34)). See vähendas märkimisväärselt pankrotieelsete nõuete rahuldamise tõenäosust likvideerimist hõlmava stsenaariumi korral.

(149) Sellega seoses moodustasid Nováky linnale 2011. aasta jaanuaris kättesaadavad majandusanalüüs ja NCHZ juhtkonna ettekanne usaldusväärse aluse otsuse toetamiseks. Nagu kirjeldatud põhjendustes (101)–(104), selgus nendest dokumentidest, et NCHZ tegevuse jätkumine ja müük tegevust jätkava ettevõttena (millel oli huvitatud ostja) (põhjendus (103)) oli võlausaldajate, seega ka Nováky linna parimates huvides.

(150) Arvestades kõigi pankrotieelsete nõuete tõenäolist kaotamist likvideerimise korral, maa müügi väikest tõenäosust maaga seotud kõrgete keskkonnakulude tõttu ning tasumata maksude summa paratamatut suurenemist pika aja jooksul (kauem kui üks aasta) isegi likvideerimise korral, oli Nováky linnal seetõttu mõistlik toetada NCHZ tegevuse jätkamist.

(151) Seega leiab komisjon, et Nováky linna otsus hääletada NCHZ tegevuse jätkamise poolt vastas turutingimustele.

4.3.3. *Järeldus majandusliku eelise olemasolu kohta*

(152) Eespool esitatut arvesse võttes leiab komisjon, et erinevate avaliku sektori üksuste käitumine oli kooskõlas erasektori võlausaldaja kriteeriumiga.

(153) Seepärast järeldab komisjon, et NCHZ ei saanud teisel pankrotiperioodil, kui strateegilise tähtsusega äriühingute seadus ei olnud enam kohaldatav ja NCHZ jätkas oma tegevust pädeva organi otsuse alusel, oma konkurentide ees ühtki eelist, mida ta tavapärastel turutingimustel ei oleks saanud.

(154) Igal juhul arvestades, et pädeva organi otsustusprotsessis osalenud avaliku sektori võlausaldajad toimisid nagu mis tahes muu turuosaline, on komisjon seisukohal, et ei ole vaja põhjalikumalt hinnata, kas avaliku sektori võlausaldajate otsus oli või ei olnud *pari passu* ehk kas see tehti võrreldavas olukorras olnud erasektori võlausaldajatega samadel tingimustel. Tegelikult ei olnud kõnealused võlausaldajad samaväärses olukorras. Pealegi kui on võimalik kindlaks teha, kas majanduslik eelis on antud, ei ole vaja rohkem kontrollida, kas kõnealune avaliku sektori üksus tegutses *pari passu* tingimustel ([75]). Kui avaliku sektori üksuste sekkumine ei ole tingimustelt samaväärne erasektori üksuste tegevusega, ei tähenda see automaatselt, et tehing ei vasta turutingimustele, ning turutingimustele vastavust saab hinnata muude meetodite abil ([76]). Seetõttu ei ole vaja tugineda *pari passu* tingimuste uurimisele, sest NCHZ võlausaldajate puhul on majandusliku eelise puudumine ja turutingimustele vastavus tõendatud muude vahenditega.

## 5. **JÄRELDUS**

(155) Arvestades eespool esitatut ja pärast NCHZ suhtes selle teisel pankrotiperioodil võetud soodsa meetme uuesti hindamist, mille kohta tehti otsus ametliku uurimise avamise kohta, millele on viidatud käesoleva otsuse joonealuses märkuses 1, järeldab komisjon, et meede ei kujuta endast riigiabi ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

*Artikkel 1*

Pädeva organi otsus anda pankrotihaldurile juhis jätkata NCHZ tegevust, mille võtsid 26. jaanuaril 2011. aastal ühehäälselt vastu võlausaldajate komitee ja tagatud nõuetega võlausaldajad ning mille muutis 17. veebruaril 2011. aastal siduvaks pankrotikohus kui pädeva organi liige pärast strateegilise tähtsusega äriühingute seaduse aegumist 31. detsembril 2010. aastal, ei kujuta endast riigiabi Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses.

*Artikkel 2*

Käesolev otsus on adresseeritud Slovaki Vabariigile.

Brüssel, 14. juuni 2021

*Komisjoni nimel*
*komisjoni liige*
Margrethe VESTAGER

([75]) 4. septembri 2014. aasta kohtuotsus SNCM ja Prantsusmaa *vs.* Corsica Ferries France, C-533/12 P ja C-536/12 P, EU:C:2014:2142, punkt 54. Vt ka 1. veebruari 2018. aasta kohtuotsus Larko *vs.* komisjon, T-423/14, EU:T:2018:57, punkt 119; ja 11. septembri 2012. aasta kohtuotsus Corsica Ferries France *vs.* komisjon, T-565/08, EU:T:2012:415, punkt 122. Vt ka kohtuotsus Duferco Long Products SA *vs.* komisjon, T-93/17, EU:T:2018:558, punktid 99–106, milles Üldkohus tegi kindlaks tehingu vastuolu turutingimustega, tuginemata seejuures *pari passu* analüüsile.

([76]) Üldkohtu 12. juuni 2014. aasta otsus Sarc *vs.* komisjon, T-488/11, EU:T:2014:497, punkt 98. Vt ka Üldkohtu 18. septembri 2018. aasta otsus Duferco Long Products SA *vs.* komisjon, T-93/17, EU:T:2018:558, punktid 102–103.